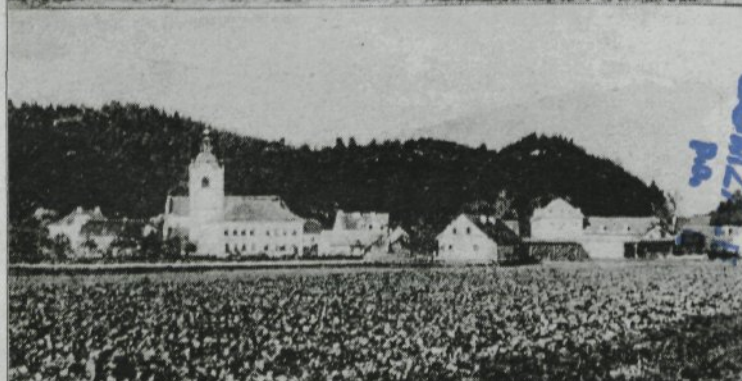

MENGSAN

GLASILO OBČINE MENGEŠ

LETNIK VI • FEBRUAR / SVEČAN • 1998

KNJIŽNICA
DOMŽALE
PA

*Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni, kar druží nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje so
razdalje, kraj in čas.*

KNJIŽNICA DOMŽALE
LJUBLJANSKA 58

1230 DOMŽALE

SAM d.o.o.

Trgovina
z gradbenim materialom
Krakovska 4b, DOMŽALE
Tel.: 061 716 454
Fax: 061 713 288

Prodajni center Latkova vas
Latkova vas 84, PREBOLD
Tel.: 063 702 250
Fax: 063 702 251

Franšizing: Siporex - SAM
SAK d.o.o., KISOVEC
Tel.: 0601 71 182

VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO! UGODNE CENE V FEBRUARJU!

NUDIMO VAM:

- strešnik BRAMAC
- opeko MODULARNI BLOK in ostale opečne izdelke
- IZOLACIJSKI material
- APNO, CEMENT
- zidarsko ORODJE in drugo potrebno za gradnjo in obnovo
- mešalce, cevne odre, podpornike,...
- stavbno pohištvo, okna, vrata, strešna okna VELUX, parket, program JUB-a
- Nudimo možnost dostave z AVTODVIGALOM

*V trgovini vas pričakujemo vsak dan od 7. - 19. ure,
ob sobotah pa od 7. - 13. ure.*

KAIRO INŽENIRING d.o.o.

Slovenska cesta 24 • Mengeš • Telefon: 738 956
P.E. NEPREMIČNINE
Slovenska cesta 35 • Mengeš • Telefon: 738 036, 738 015

• P R O D A M O :

- Mengeš, stan. hišo, 12 x 9 m², CK, telefon, P+M, nova, mansarda nedokončana, cena 320.000 DEM
- Radomlje, stan. hišo, 200 m², s trgovino, na parceli 650 m², vseljiva takoj, cena 290.000 DEM
- Poslovni prostor - trgovina, Slovenska cesta, 17 m² in 17 m², izložba, telefon, cena 85.000 DEM
- V Volčjem potoku naprodaj zazidljiva parcela, 900 m², cena 120 DEM/m²
- Črna pri Kamniku, prodamo dve enosobni stanovanji, po 30 m², lahko skupaj ali ločeno
- V ihanu, 800m od priključka na avtocesto, prodajamo v PSO več eno in pol do štiri - sobnih stanovanj; cene stanovanj od 1.490,00 do 1.950,00 DEM/m².

• K U P I M O :

- Zazidljive parcele, hiše, posestva, stanovanja.

• O D D A M O :

- Ljubljana, kvalitetne in luksuzno urejene pisarne, v centru
- Smlednik, ob avtocesti Ljubljana-Kranj, več objektov - skladišč, po 750 m² površine
- Poslovne prostore za trgovino in prostore za skladišča

Banka Domžale sporoča,

da v januarju 1998 ponovno **znižala obrestne mere**
za **potrošniške in stanovanjske** kredite občanom.

POTROŠNIŠKE KREDITE

..... **dobite že po 6% obrestni meri**

STANOVANJSKE KREDITE

..... **dobite že po 8,5% obrestni meri**

Vabimo vas, da se oglasite v eni izmed naših enot banke
in začnete leto z uresničitvijo vaših načrtov in želja.

ljubljska banka

BANKA DOMŽALE D.D. DOMŽALE

*Kdor jih bere, vsak drugače pesmi moje sodič
eden hvali in spet drugi vpije: "Fej te bodi!"*

(France Prešeren)

Slovo

Uvodnik sem pričela z besedami našega velikega pesnika. Februar je namreč mesec, ko Slovenci praznujemo naš kulturni praznik, povezuje pa ga prav s Francetom Prešernom. Njegove besede so resnične še danes. Februarska številka Mengšana zato Prešernu namenja kar nekaj besed.

Februarska številka Mengšana je bila tudi prva, pri kateri sem začela delati kot odgovorna urednica. Tudi takrat sem v uvodniku spregovorila o kulturi in njenem velikem združevalnem pomenu in kar malo ironično se mi zdi, da zdaj, ko je leto dni naokrog, prav s februarjem svoje delo zaključujem.

Že nekaj časa napovedujem v Mengšanu spremembe, toda ko sem o njih pisala, še nisem imela v mislih svojega odstopa. Menila sem, da se lahko o premikih na bolje pogovorimo skupaj. Motila sem se. Nekaterim je bolje le tisto, kar je bolj zanje, zato se skupaj ne želijo pogovarjati. Zakaj odstopam, si lahko preberete v rubriki Vaša pošta.

Leto dni sem bila odgovorna urednica Mengšana, zdaj pa se od vas, bralke in bralci, poslavljam.

Zahvaljujem se vsem, ki ste na tak ali drugačen način pomagali oblikovati naše glasilo. Vsem, ki ste nam pošiljali svoje prispevke in vsem, ki ste Mengšana brali.

Veliko prijetnega branja vam želim še naprej!

Urša Blejc

kazalo

IN MEMORIAM	4
OBČINSKA UPRAVA	6
RAZPISI	6
113 POLICIJA	7
POLITIČNE STRANKE	8
ŽIVLJENJE V OBČINI	9
KULTURA	9
PRAZNIKI, ŠEGE IN NAVADE	14
DRUŠTVA	17
PRI SOSEDIH	23
IZOBRAŽEVANJE	24
NAŠ VRTEC	25
NAŠA ŠOLA	26
KMETIJSTVO	28
NAŠI PESNIKI	29
VAŠA POŠTA	30

MENGŠAN

GLASILO OBČINE MENGEŠ

Glasilo ureja uredniški odbor:
Urša Blejc (odgovorna urednica),
Tatjana Sivec Strmšek, Milica Tomšič,
Majda Trobec, Jože Vahtar,
Blaž Janežič, Franc Veider (člani)

Odgovorna urednica Uradnega vestnika:
Irena Podboršek, tel. 737 081

Tehnična urednica:
Sabina Kompare, tel. 737 484

Lektoriranje: Lili Epih

Oblikovanje, računalniški prelom in tisk:
Nagelj d.o.o.
GRAFIČNI STUDIO HERLE
tel. & fax: 713 074

Razglednici na naslovnici:
Pozdrav iz mengša iz leta 1906
Kleparstvo Premk

Izdaja:
Občinski svet Občine Mengeš.

Mengšan izhaja v nakladi 2600 izvodov. Prejemajo ga vsa gospodinjstva v občini Mengeš brezplačno na dom.

Distribucija: Primož Kržan, tel. 737 296

Prispevke lahko oddajate osebno
v sprejemni pisarni Občine Mengeš
v času uradnih ur (ponedeljek, sredo, petek)
ali odgovorni urednici,
vsak petek od 14.30 do 16. ure,
v sejni sobi Občine Mengeš.

Žalna seja 2. februarja 1998

***Imeli smo ljudi - v poljani cvet,
imeli smo jih - vrhu gore hrast.***

S temi besedami se je slovenski pesnik z neizmerno žalostjo za vedno poslavljaj od svojih prijateljev. Tudi mi smo izgubili v poljani cvet in vrhu gore hrast - in neizmerna je naša bolečina.

Sprašujem se zakaj so se življenske poti mladih smučarskih skakalcev bratov Mateja in Sama Cerarja, skrbne mlade matere našega Matica Jane Slokan in predsednika Planiškega komiteja Franca Premka, mengeškega rojaka, morale križati in končati na sivi cesti. Zakaj jim usoda ni dovolila, da bi se srečevali na snežni belini pod Poncami na skakalnih tekmah, ki so jim bili tako predani.

Naš smučarski skakalni klub je mlad. Na tradicijah prejšnjih mengeških generacij skakalcev smo ga ustanovili poleti 1996. Celotno svoje delovanje smo usmerili v delo z najmlajšimi. Tako sta se nam priključila tudi brata Cerar iz Domžal. Mlajši Samo, ki je bil star 6 let, je prišel v sezoni 1996/97, starejši Matej, ki je bil star 12 let, pa se je včlanil leto kasneje. Oba sta bila navdušena skakalca ter prizadevna in marljiva pri treningih in pri drugem delu v klubu. Matej, ki je obiskoval peti razred Osnovne šole Dob, je sodeloval pri vseh aktivnostih. Ker so bili ena od oblik zbiranja denarja za naše delovanje novoletni koledarji, se je z vso vnemo vključil tudi v to delo, kar kljub njegovim rosnim letom kaže na resnično pripadnost temu športu in našemu klubu. Matej in Samo sta skupaj z drugimi našimi mladimi skakalci tvorila zelo obetavno skakalno ekipo, ki je že začela dosegati vidnejše rezultate na tekmovanjih. Imela sta talent in pogum ter druge potrebne sposobnosti, da bi lahko postala uspešna športnika skakalca.

Njuna starša sta podpirala športno aktivnost svojih sinov, ki sta se zapisala skakalnemu športu. Izdatno sta tudi pomagala pri delu našega kluba. To smo organizirali tako, da je bila vanj vključena večina staršev naših mladih skakalcev. Starši so bili ob strokovnem osebju redni spremljevalci na tekmovanjih in treningih. Tako se je kot spremljevalka svojega sina Matica in drugih otrok mnogokrat udeležila tudi Jana Slokan. Udeležila se je tudi tega zadnjega na Pokljuki. Ne moremo dojeti, da je bila to njena poslednja pot.

Vsi člani našega kluba delimo globoko žalost z družinami, ki so v tej tragediji utrepele izgubo svojih najbližjih.

***Smrt nam je vzela cvetove v poljani in vrhu gore hrast,
ostali pa bodo v naših srcih in spominu.***

Preteklo soboto je kruta nesreča iz naše sredine iztrgala Sama in Mateja Cerarja, člana našega Smučarsko skakalnega kluba.

Samo je prišel v naš klub že na začetku obstoja. Takrat je imel komaj pet let. S pet let starejšim bratom Matejem sta bila velika prijatelja. Zaradi tega, ker je imel rad skoke na smučeh, se je leto dni za Samom našemu klubu pridružil še Matej.

Matej in Samo sta skupaj z našimi mladimi skakalci tvorila zelo obetavno skakalno ekipo, ki je že začela dosegati vidnejše rezultate na tekmovanjih. Imela sta talent in pogum ter druge potrebne sposobnosti, da bi lahko postala uspešna športnika skakalca. Bila sta živahna fanta in tovariška do svojih vrstnikov. V klubu smo občudovali njuno medsebojno povezanost in bratsko toplino.

Njuna starša sta podpirala športno aktivnost svojih sinov, ki sta se zapisala temu športu. Izdatno sta tudi pomagala pri delu našega kluba. Delo v klubu smo organizirali tako, da je bila vanj vključena večina staršev naših otrok.

Vsi člani našega kluba močno žalujemo za Samom in Matejem, hkrati pa lahko samo slutimo, kako buda je bolečina njunih staršev in sestre. Globoko sočustvujemo z vami.

Samo in Matej ostajata v naših srcih in v našem spominu.

OB TRAGIČNI SMRTI MLADIH MENGEŠKIH SKAKALCEV

Teden dni kasneje

Blaž je prišel v naš Smučarsko skakalni klub takoj po njegovi ustanovitvi, pred letom in pol. V naše vrste ga je pripeljala ljubezen do športa in želja do druženja s sovrstniki. Čeprav je bil še tako mlad, letos junija bi napolnil komaj 9 let, je k izbranemu športu pristopil resno in prizadevno.

Smučarski skoki, tekme in ternin-gi mu niso pomenili samo obveznosti, ampak predvsem užitek in veliko veselje. Skupaj z Blažem smo bili v klubu veseli in ponosni zaradi njegovih uspehov, saj je lansko leto v Ljubnem osvojil pokal Flosarja, na državnem prvenstvu pa je v svoji kategoriji posegel po 12. mestu, kar je bil za zelo mladega skakalca velik uspeh, za klub pa največji do sedaj.

Blaževo delo sta z veliko ljubeznijo in pozornostjo spremljala njegova starša. Oče Jože je tajnik našega kluba in s svojim požrtvovalnim delom ogromno prispeva pri delovanju kluba.

Kadar nas za vedno zapusti drag človek, takrat odbaja z njim tudi del nas samih. In danes z Blažem, ki smo ga imeli radi, odbaja del nas.

**Smučarsko skakalni klub
Servis Debevc Mengeš**

Gotovo je vest o tragični nesreči mladih mengeških skakalcev pretresla Mengšane in okoličane ter bližnje in daljne prijatelje skakalnega športa. Najbrž ni bilo nikogar, ki ne bi ob tem začutil bolečine, hkrati pa si zastavil vprašanje - zakaj? Mnogi so poskušali najti in še iščejo odgovore, tudi tisti, ki verujejo v usodo. Vendar pa bomo morali kljub morebitnim povsem odstrtim koprenam preteklega tragičnega dogodka in dobljenimi odgovori, z bolečino in spomini na preminule (**in prav zaradi njih**), živeti dalje.

Kako hoditi naprej in po kateri poti naj bi šli, da bi boleče izgube in hude duševne stiske domačih kar najbolj omilili in, da tragične izgube mladih fantov na bi povsem ohromile nadaljnjega razvoja mengeškega skakalnega športa. Kot ta tragični dogodek posledično pomeni nenadomestljivo izgubo za domače, pa je hkrati tudi velika izguba za Smučarsko skakalni klub Mengeš.

Nihče ni pričakoval, da bo še tako mlad kolektiv že na začetku svoje poti postavljen pred tako težko preizkušnjo. Mnogi se še spomnimo njegovih začetkov, predvsem pa vztrajnih prizadevanj posameznikov in njihovega trdega dela, da je ideja o oživitvi skakalnega športa in osnovanju Smučarsko skakalnega kluba v Mengšu, postala tudi resničnost. V klub in delo z mladimi skakalci je bilo že dosedaj vloženo veliko truda. O tem ni mogoče dvomiti. Kdor pozna osnovne sestavine sodobnih priprav športnikov in treningov mladih tekmovalcev tudi v smučarskih skokih, ta ve, da brez sodobnih prijemov, strokovnega dela in znanja, ter veliko osebnega odrekanja ni mogoče pričakovati dobrih rezultatov. Ti pa so že tu.

Mladi fantje, njihovi starši in trenerji ter vodstvo kluba so skupaj stopili na pot

rasti in zorenja ter pridobivanja znanja v skakalnem športu, katerega temelje je v Sloveniji pred mnogimi desetletji postavil ing. Stanko Bloudek. Za mlade fante so bili skoki vedno izziv in posebno doživetje. Taki so še danes. Žal je kruta usoda nepričakovana posegla v nedrje in srce mladega kluba, vendar se zato njihovo delo ne sme končati.

Ko sem ob smrti mladega vrhunskega alpskega smučarja mag. Roka Petroviča zapisal, da je bil Rok velik tekmovalac in predvsem prijatelj otrok, sem hkrati dodal, da **tudi zato, ali pa prav zaradi tega** smučič otrok ne bodo samevale.

Mengeški Smučarsko skakalni klub mora prav zaradi spomina na mlade skakalce, ki bi zagotovo še skakali, če bi se izteklo drugače, nadaljevati z začetim delom. Kdor izbere pot, da bi bogatil življenje mladih ljudi s športom in jih usmerjal v koristno dejavnost, zasluži vso našo podporo. Tudi mengeški skakalci, njihovi trenerji in vodstvo kluba si to zaslužijo!

Že od vsega začetka so snovali skupne načrte, treninge, tekmovanja ter prijateljska srečanja, kakor to velja za večino mladih športnih kolektivov v Sloveniji. Skakalni smučarski klub Mengeš in skakalni šport morata biti zato izven ožjega kroga, v katerem se iščejo odgovori na zastavljena vprašanja ob nakelski tragediji. Prometne nesreče so žal naša kruta realnost. Kljub temu, da pustijo globoke rane v marsikateri slovenski družini in tudi v športnih okoljih, moramo zbrati dovolj moči in preseči njihove posledice.

Zato naj velja skupna podpora vseh Mengšanov domačim, klubu in mladim smučarskim skakalcem. To je tudi največ, kar jim v tem trenutku lahko damo.

Dr. Herman Berčič

Spoštovani!

☞ Ko zamahne usoda s svojim bridkim koncem, so posledice uničujoče. Nedoumljiv trenutek nekega sobotnega popoldneva še vedno odmeva med nami, ko je usoda tako tragično sklenila življenja mladih smučarskih upov in gospodarskega strokovnjaka ter pokrovitelja smučarskih skokov.

☞ Zgodilo se je mladim, ki so zdaj v tišini našli svoj mir, prijatelji in spremljevalci se borijo za življenja, toda za kakšno ceno?

☞ Naš Smučarski klub je osiromašen za nenadomestljiv podmladek.

☞ Vsi, predvsem pa družine, nosimo breme bridke resnice, ki je razumsko neulovljiva. Znašli smo se v spletu tragičnih naključij in vseh mogočih ugibanj; pokojnim namenimo mesto v srcih in pomagajmo živeti njihovim najbližjim in prijateljem.

☞ Tako smo se letos srečali s Prešernovim praznikom pretrepani zaradi tragičnega dogodka.

☞ Toda čas se ne ustavlja, zori in se znova pomlajuje. Tako moramo razvijati svoje misli, se obvladovati in se usmerjati v najbolj pozitivnem smislu, kajti kultura je temeljna nujnost narodovega življenja.

☞ Ponosni na Prešerna – velikana slovenske besede, ki nam je zapustil bogato pesniško zapuščino, moramo stremeti po novih duhovnih spoznanjih. Kultura je namreč tudi oblikovanje samega sebe in družbe, kjer bivamo.

☞ Mengšani smo slovenski kulturni praznik primerno obeležili s predstavitvijo nove knjige iz opusa Sivčevih del Krvava grajska svatba, ki jo je imenitno predstavil s svojimi ilustracijami akademski slikar Vinko Železnikar.

☞ Vzemite knjigo v roke, spoštovani prijatelji, pustila vam bo zanimiv zgodovinski vtis domačega kraja in okolice.

Župan Janez Per

OBVESTILO OBISKOVALKAM IN OBISKOVALCEM PARKA ARBORETUM

Občina Mengeš tudi v letu 1998 omogoča
CENEJŠI NAKUP LETNIH KART ZA VSTOP

v park Arboretum Volčji Potok

usem prebivalkam in prebivalcem občine Mengeš.

Predšolski otroci imajo prost vstop.

Učenci Osnovne šole Mengeš pa imajo brezplačen vstop
v park ob organiziranem ogledu Arboretuma.

Običajna cena letne karte v višini 5.000,00 SIT je tako
ZNIŽANA na 1.750,00 SIT.

Letna karta velja za vse prireditve
v Arboretumu Volčji Potok
od 1. februarja do 30. novembra 1998.

**Letno karto lahko kupite
na prodajnih mestih Arboretuma:**

- Vrtnarija Kamnik, Ekslerjeva 6,
- Cvetličarna Domžale, Slamnikarska 1,
- Prodajni center, Volčji Potok 3 a (ob vhodu v park),
- Uprava Arboretuma, Volčji Potok 3.

**Ob nakupu imejte s seboj sliko in osebno izkaznico
(oziroma nek osebni dokument, če kupujete karto za otroka).**

Občinska uprava

R A Z P I S I

Občinski svet Občine Mengeš, Komisija za podeljevanje
priznanj Občine Mengeš v skladu s 6. členom Odloka
o podeljevanju priznanj Občine Mengeš objavlja

R A Z P I S

ZA POSREDOVANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV
PRIZNANJ OBČINE MENGEŠ V LETU 1998

1.

Priznanja občine, ki jih podeljuje Občinski svet Občine Mengeš, so najvišja priznanja občine za dosežke, ki prispevajo k boljšemu, kvalitetnejšemu in polnejšemu življenju občanov. Imajo pomen za razvoj in ugled občine na gospodarskem, kulturnem, športnem, humanitarnem področju ter na drugih splošno koristnih področjih delovanja v občini in širši skupnosti.

2.

Priznanja se podeljujejo občanom, skupinam občanov, podjetjem, zavodom, društvom in skupinam, združenjem in drugim pravnim osebam.

3.

V skladu s sklepom Občinskega sveta Občine Mengeš bodo za leto 1998 lahko podeljena naslednja priznanja:

- eno priznanje: naziv častni občan Občine Mengeš,
- do 3 zlata priznanja,
- do 4 srebrna priznanja,
- do 5 bronastih priznanj.

■ Naziv častnega občana Občine Mengeš se podeli posamezniku, katerega delo in aktivnosti predstavljajo izjemne zasluge na katerem koli področju človekove ustvarjalnosti, oziroma posamezniku, ki je posebno zaslužen za pomembne trajne dosežke v razvoju, ugledu in promociji občine in širše skupnosti.

■ Zlato priznanje se podeli posamezniku za nad 25-letno uspešno delo na področju sedanje občine Mengeš, s katerim prispeva k ugledu in razvoju občine ter podjetju, zavodu in društvu za več kot 50-letnico dela.

■ Srebrno priznanje se podeli posamezniku za nad 15-letno uspešno delo na področju sedanje občine Mengeš, s katerim prispeva k ugledu in razvoju občine ter podjetju, zavodu in društvu za več kot 25-letnico dela.

■ Bronasto priznanje se podeli posamezniku za nad 5-letno uspešno delo na področju sedanje občine Mengeš, s katerim prispeva k ugledu in razvoju občine ter podjetju, zavodu in društvu za več kot 15-letnico dela.

4.

Predloge posredujejo občani, skupine občanov, podjetja, zavodi, društva in skupine, združenja in druge javne osebe, najkasneje do 23. marca 1998, v zapečateni ovojnici, na naslov Občinski svet Občine Mengeš, Komisija za podeljevanje priznanj, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš.

5.

Predlog mora vsebovati naslednje podatke:

- točen naziv, naslov predlagatelja;
- ime in priimek, rojstne podatke, naslov, poklic predlaganega kandidata oziroma naziv in točen naslov organizacije, skupnosti, podjetja, društva, ki ga predlagate za priznanje;
- vrsto priznanja;
- podrobnejšo obrazložitev predloga.

6.

Nepopolnih predlogov in predlogov, ki bodo prispeli po roku, Komisija za podeljevanje priznanj ne bo upoštevala.

**Predsednik Občinskega sveta Občine Mengeš
Alojzij Janežič**

Kraja motornega vozila

Na Slovenski cesti v Mengšu je neznanec 14. januarja med pol sedmo in deveto uro zvečer ukradel motorno kolo, znamke Honda 900 RRV (neregistrirano). J. L. je zaradi tega utrpel več kot milijon in pol tolarjev škode.

Težave v lokalni

15. januarja so policijo dvakrat prosili za intervencijo v lokalni Kongo v Mengšu. Zjutraj naj bi tam nastal spor zaradi razgrajanja gostov v lokalni. O tem bodo policisti zbrali še dodatna obvestila in nato ustrezno ukrepali. Popoldan pa je bila ponovno zaprosena intervencija s pojasnilom, da tam gostje vpijejo. Policisti so ugotovili, da so trije neznanci izzivali k pretepu enega od gostov, pred njihovim prihodom pa so pobegnili. Po ugotovitvi njihove identitete, bo sledila prijava sodniku za prekrške.

Dva dni za tem je policija ponovno intervenirala, ker naj bi bila glasba tam preglasna. Kasneje pa je prišlo še do pretepa. Ugotovili so, da je potekala priglašena prireditev z glasbenim nastopom, v pretepu pa naj bi bila udeležena K. H. in F. J.

Vlom v Kovinotehno

Policisti so 18. januarja zjutraj prejeli prijavo o vlamu v trgovino Kovinotehna v Mengšu, na Kolodvorski ulici. Neznani storilec je ponoči razbil izložbeno steklo in s police vzel motorno žago znamke Jonsered.

Izsiljevanje

18. januarja so policisti dobili prijavo o izsiljevanju. Skupina mladoletnikov, med njimi Ž. C. iz Ljubljane, je izsiljevala in grozila mladoletniku iz Mengša, tako da je ta, ker je bil zelo preplašen, vzel očetu 250 DEM in jim jih naslednji dan prinesel na isto mesto. Policisti so Ž. C. že izsledili in zoper njega podali kazensko ovadbo.

Nadlegovanje

Ob sedmi uri so 19. januarja policiste poklicali v trgovino Napredek v Mengšu na Slovenski cesti. Tam naj bi nek moški nadlegoval stranke. Policisti so na mestu dobili E. P. iz Mengša in ga odstranili iz trgovine, podali pa bodo tudi prijavo sodniku za prekrške.

Poskus vloma v hišo

Neznani storilec je 20. januarja poskušal vlomiti v hišo na Zoranini ulici v Mengšu. Zlomil je vložek cilindrične ključavnice garažnih vrat, a v hišo ni prišel.

Lačen vlomilec

Vlomilca je pri poskusu vloma v vikend na Dobenem 21. januarja presenetil alarm. Kasneje pa je bil prijavljen še vlom v drug vikend na Dobenem, kjer je vlomilec ob vlamu demontiral dva alarma, nato pa si postregel s hrano in pijačo ter odšel, ne da bi vzel še kaj drugega.

Ukradeno dostavno vozilo

V noči na 23. januar je bilo s parkirišča na Levčevi ulici v Mengšu ukradeno dostavno vozilo znamke Fiat Fiorino 1.7 D bele barve z napisi RC Športna oprema. V vozilu so bila oblačila omenjene znamke (26 trenirk in tri moške bunde). Škoda znaša skoraj milijon in pol tolarjev.

Vandalizem

Iz OŠ Mengeš je bila podana prijava vandalizma in povzročene škode. Neznani storilec je od 30.1. do 2.2. 1998 s prahom gasilnega aparata onesnažil travo in okna šole ter razbil okno kabineta.

PROMETNE NESREČE

■ Na Kamniški ceti v Mengšu je 22. januarja prišlo do nezgode, v kateri sta bila udeležena voznik osebnega avtomobila R. J. iz Kamnika in voznik tovornjaka K. M. iz Stahovice, ki je izsilil prednost. Materialna škoda znaša 600.000,00 SIT.

■ Kamniška cesta je bila prizorišče nezgode tudi 25. januarja. Prednost je izsilil P. G. iz Mengša, škode je za več kot milijon tolarjev.

■ Pri tovarni Lek Mengeš pa je počilo 1. februarja. Voznika S. J. iz Preserij je zaradi neprilagojene hitrosti zaneslo, tako da je trčil v več parkiranih vozil nasproti tovarne. Škoda znaša milijon in pol tolarjev.

LDS

DRUGI KONGRES LIBERALNE DEMOKRACIJE SLOVENIJE

Evropsko usmerjenost stranke je simboliziral uradni znak kongresa – rumena zvezda na modri podlagi

Kongres LDS je potekal v mariborskem Narodnem domu.

Drugega kongresa Liberalne demokracije Slovenije, ki je bil 24. in 25. januarja 1998 v Mariboru, se je udeležilo preko 300 delegatov iz vse Slovenije. Mengeški Občinski odbor LDS je na kongresu zastopal njegov predsednik Peter Gubanc, ki se je udeležil tudi nekaterih delovnih skupin kongresa.

Poleg sprememb statuta je bilo na kongresu sprejetih več resolucij in kongresnih izjav. Najpomembnejše med njimi se nanašajo na probleme zaposlovanja, izobraževanja in reševanja stanovanjskih stisk. Veliko pozornosti je bilo namenjeno tudi "Izjavi o razmejitvi med komunističnim režimom in demokratično Republiko Slovenijo". V zvezi s predvidenimi spremembami zakonov in predpisov o lokalni samoupravi je kongres sprejel sklep, s katerim nalaga Svetu stranke LDS, da še pred dokončnim sprejetjem omenjenih zakonov in predpisov skliče posebno programsko konferenco na to temo.

V drugem delu kongresa so bile, za naslednji štiriletni mandat, izvedene volitve v organe stranke. Za predsednika je bil ponovno izvoljen dr. Janez Drnovšek, za generalnega sekretarja pa Gregor Golobič. Za podpredsednika stranke sta bila, izmed petih kandidatov, izvoljena Tone Rop (minister za delo, družino in socialo) in Igor Bavčar (minister za evropske zadeve). Poslanec v Državnem zboru, ki je bil izvoljen v našem okraju, Jože Lenič, je bil v skladu s statutarnimi določili imenovan v Svet LDS. Svet stranke je najvišji organ odločanja v Liberalni demokraciji Slovenije med kongresi, ki so praviloma vsake štiri leta.

Delegat LDS Mengeš Peter Gubanc ml. in poslanec Jože Lenič.

Občinski odbor LDS Mengeš

ŽIVLJENJE V OBČINI

Ko smo šli v prvi razred

•••

Po 50 letih so se ponovno srečali učenci 1. a in b razreda, ki so v prvi razred stopili v šolskem letu 1947/1948. Veliko se jih je zbralo ob tej priložnosti, kar okoli štiri-deset, družbo pa sta jim delali tudi dve tedanji učiteljici in sedanji ravnatelj Osnovne šole Mengeš, Branko Lipar.

Če se sprašujete, kakšno je tako srečanje, naj vam povem, da kar veselo. Obujanje spominov na osnovnošolska leta, oživljanje anekdot, celo nekdanje ljubezni so prišle na plan 16. februarja letos v restavraciji Vincent v Mengšu. In v dokaz, da je bilo zares lepo, naj vam povem še to, da so nekateri vztrajali tam prav do jutra. Drugače ne more biti, veliko spominov se nabere v 50 letih.

Ida Trobec, ki je pred petdesetimi leti učila oba razreda, je bila vesela, da vsi njeni nekdanji učenci tako dobro izgledajo. To pomeni, da so srečni, je rekla: "In če so srečni oni, sem srečna tudi jaz."

Ker je srečanje tako dobro uspelo, sem prepričana, da ni bilo zadnje. Morda pa se bo ob tem srečanju kdo domislil podobnega. Generacija prvošolčkov iz let 1947/48 to gotovo priporoča.

U. Blejc

K U L T U R A

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Predstavitev knjige

Krvava grajska svatba pisatelja Ivana Sivca

Pester program v znamenju glasbe, umetniške besede in zanimive scenografije, ki nas je popeljala v bližino starega gradu na Gobavici

Eden najbolj branih sodobnih slovenskih pisateljev, urednik, novinar in pisec besedil za narodnozabavno glasbo – Ivan Sivec, je svojo najnovejšo povest *Krvava grajska svatba* posvetil prav Mengšanom. Predstavil jo je 6. februarja na odru dvorane Kulturnega doma Mengeš.

Na sceni (pripravil jo je Peter Krušnik), ki nas je popeljala v 16. stoletje pod mengeški grad na Gobavici, so se poleg pisatelja predstavili še dramski igralec Andrej Kurent, ki je iz knjige prebral dva odlomka, rusko-ciganski duet, Ira Roma, Klemen in Barbara Leben ter "grajski duh" Adi Smolar. Prireditev pa je začel Franc Kompare s trobento in za kulturni praznik z obvezno Zdravljico.

Zanimiv splet slovenske narodnozabavne in zabavne ter rusko-ciganske glasbe, ki jo je tudi občinstvo z navdušenjem sprejelo, je povezovala Sivčeva predstavitev povesti iz turških časov iz Mengša, katere odlomke smo vam predstavili tudi v nekaj preteklih številkah Mengšana.

Glavni sponzor večera je bila Občina Mengeš in ker sta bila prav župan in njegova soproga pobudnika za nastanek te povesti iz mengeške zgodovine, je tudi župan Janez Per pozdravil navzoče.

Pred začetkom dogajanja na odru pa je bila v avli Kulturnega doma odprta tudi razstava osnutkov za ilustracije akademskega slikarja Vinka Železnikarja. 13 ilustracij, ki spremljajo besedilo v povesti *Krvava grajska svatba*, je namreč prav

tako kot samo besedilo, nastalo po temeljiti pripravi, poglobitvi v zgodovinska dejstva in ogledu pri-zorišč zgodbe.

To je bilo prvo takšno sodelovanje med dvema priznanima in uveljavljenima umetnikoma iz Mengša. Združila pa ju je prav povest, ki se dogaja v Mengšu.

Urša Blejc

INTERVJU Z IVANOM SIVCEM:

“Naj živi tisoč svetov, pa bo vse v redu.”

Gotovo vsak izmed nas vsaj malo pozna zgodbo o grajski gospodični iz mengeškega gradu, ki je Mengšane dolgo tega rešila pred Turki. Razstrelila je grad, na katerega so prišli Turki in pri tem končala tudi svoje življenje. Tudi mengeški pisatelj Ivan Sivec se je spomnil te legende in njegova zadnja knjiga je posvečena prav Mengšu in Mengšanom.

Večina vaših knjig je povezanih s kmečko tematiko, tudi zgodovinskih ste izdali že nekaj, zdaj pa je tu povest iz mengeške zgodovine. Kako je nastala ideja zanjo?

V bistvu pišem različne tipe literarnih besedil: poleg kmečke tudi mladinsko tematiko, zgodovinsko tematiko pa opisujem že ves čas. Pisal sem že o Petru Pavlu Glavarju, o Adamu Ravbarju, o Jakobu Aljažu in o Simonu Gregorčiču, tako da je to že peta zgodovinska knjiga. Šestnajsto stoletje sem tako poblizu spoznal že, ko sem pisal o Adamu Ravbarju. Legenda o mengeškem gradu pa me je ves čas vznemirjala, tako da sem se lotil branja tudi mengeške zgodovine. Obiskal sem veliko ljudi, ki so še bolj poznali to stoletje, od vojaške organizacije do oblačil, prehrane in dogajanja v gradu. Pripovedujem ljubezensko zgodbo, ki je moja zgodba, fiktivna in izven zgodovinske resnice, hkrati pa prikazujem tudi zgodovinsko resnico. To je literarna finta, ki jo pri zgodovinskem romanu pravzaprav uporabljajo vsi.

Ta knjiga je posvečena prav Mengšanom. Zato ker zdaj že toliko let živite v Mengšu?

Mislím, da se spodobi, ker sem že 25 let v Mengšu. Čeprav pravijo, da se v Mengšu zelo počasi dobi domovinsko pravico. Jaz se niti ne obremenjujem s tem, ali jo bom dobil ali ne.

No, mislim, da so vas Mengšani že sprejeli za svojega.

Ja, dobro se počutim, ker je kraj prijeten in tudi kulturno in v vseh pogledih bogat. Dobro se počutim tudi, ker je blizu gozd, kjer se lahko sprehajam in rekreiram. Včasih sem se veliko vključeval tudi v kulturno življenje, zadnje čase pa mi to ne uspeva več, ker bolj živim za knjige in ker delam tudi magisterij, tako da mi študij vzame dosti časa, prav tako pa tudi družina in služba. Mislím, da je prav, da imamo tudi o Mengšu knjigo, ki bo šla lahko tudi po svetu. Ne domišljam si, da je nekaj posebnega, je pa tipična povest, kot jih poznamo že od prej. Predvsem Jurčič mi je bil vedno svet vzor, pa tudi Kersnik, Trdina. In če je to moj skromen prispevek k zgodovinski zavesti, je to kar dobro. Vesel sem, da bodo Mengšani to brali in da po knjigi z veseljem segajo. Kar pomeni, da knjiga ni v krizi, kot nekateri pravijo.

Vaše knjige so kar dobro brane?

Res je, in prijeto sem presenečen. To pomeni, da Mengšani moj dober namen že vračajo.

Še nekaj o vsebini. Glavna oseba, grajska gospodična Karolina, se skozi povest ne kaže kot oseba, ki bi imela

veliko pozitivnih lastnosti. Pa vendar se na koncu izkaže z dejanjem, ki je zanjo usodno, Mengšane pa reši pred Turki. Kako to?

Res je, da je Karolina poseben tip ženske, ima nekoliko labilen značaj. Ženska je v letih, ko bi se morala omožiti, a potem začenja delati napake. Poleg tega plačuje grehe za preteklost. Vse skupaj pa vodi v katastrofo, s katero pa se Mengeš res odreši, Karolina pa popravi napake svojega rodu in preteklosti. Ko se človek sooči z resnico, kar mislim, da se je na tem gradu tudi zgodilo, naredi odločilen poseg, in s tem posegom je Karolina rešila Mengšane in ni bila tako sebična, kot se je kazalo prej.

V knjigi pa nastopajo tudi številni drugi liki: župan, vikar, sovdat, graščak. Kako so te osebe nastale?

Bral sem o tem, da so leta 1528 Turki v resnici prišli v Mengeš, ko je bilo tu največ blaga. Bral sem tudi o kmečkem puntu kmalu za tem, ki so ga zaneli puntarji z Bleda (leto pred tem je bil na Bledu velik kmečki punt). V Mengšu je res skoraj vsak Blejec. To ime verjetno izhaja prav iz tistih časov, ko so jih iz Blejske graščine pregnali sem.

Zgodovinsko dejstvo je tudi, da so gradili tabor okrog cerkve, celo Pšata je bila speljana okrog cerkve, zgodovinsko dejstvo je tudi ta končna katastrofa. Tudi Sovdat mi je zelo blizu, kajti nemška vojska je imela veliko enot, ki so se odcepile in delovale na svojo roko, vendar ne proti ljudstvu. Ker so se morale preživljati, so pomagale ljudem, delale za hrano, preživetje in bile zato včasih celo boljše od redne vojske, ki so ropale skoraj tako kot Turki. To so bili res kruti časi, tudi sam sem se skoraj zgrozil, ko sem o tem bral, vendar se je to v resnici dogajalo.

Graščak je bil tujec, vse skupaj je spadalo pod kamniško gospodo. Šlo jim je le za dobiček in graščak ni čutil z ljudmi. Stik med graščakom in ljudstvom predstavlja prav župan. Vendar se je zgodilo nekaj

Andrej Kurent bere odlomek iz povesti.

usodnega (v knjigi), ta stik je bil v preteklosti pretrgan in prav zaradi tega je graščak naredil napako, župan izgubil življenje, vse skupaj pa je pripeljalo do tragičnega konca.

Poleg samih zgodovinskih dejstev je v knjigi tudi ljubezenska zgodba, pravzaprav dve?

Gre za dve vzporedni zgodbi, ena pozitivna in ena usodna. Ta slednja je nenavadna, zaljubita se dva iz različnih svetov, turški ujetnik in grajska gospodična, njuna svetova pa sta nezdržljiva.

Še vprašanje, povezano s kulturnim praznikom. Kakšno se vam zdi kulturno življenje v Mengšu?

Mislím, da se Mengeš kulturno prebujá. Nisem v celoti zadovoljen s tem, kar se tu dogaja. Vem, da so deset let nazaj, ko sem začel z literarnimi večeri, morda prišli trije, sedaj pa jih je okoli tristo in napredek je res očiten. Upam, da bodo imeli župan in tudi naslednji župan vsaj toliko smisla za podpiranje in gojenje kulture kot sedaj. Dvorana, ki jo imamo, je čudovita; tudi druge dobre lokacije imamo. Potrebno je vlagati tudi v kulturno promocijo, ne le v drugo. Nič ni narobe, če je v dvorani na Mengeški mareli tisoč ljudi, Acija Bertoncija pa jih pride poslušat sto, to pomeni le, da sto ljudi zanima taka glasba, tisoč pa druga, ampak živeti mora vse. Naj živi tisoč svetov, pa bo vse v redu. Tudi v Mengšu mora biti tako, zametki so narejeni, pogrešam pa neko povezovalno vlogo. Nekateri se ne bi smeli tako opredeljevati. Demokracija je morda nekoliko skregala ljudi, kar pa ni

dobro. Spoštovati je treba tudi nasprotnika. Vsak zagovarja svoj pogled na svet.

Tudi Janez Trdina v svojem času ni bil najbolje sprejet, zdaj pa ga tudi Mengšani vračamo v življenje.

Prav vesel sem, da je naš občinski praznik na njegov rojstni dan, bil sem eden od pobudnikov za to. Ampak te odločitve bi se morali bolj zavedati in to spoštovati. Menim, da bi morali imeti ob občinskem prazniku teden dni kulture v Mengšu, teden dni, povezan s Trdino, od literarnih večerov, simpozijev, do pogovorov na vseh ravneh. Trdina je bil čudovit, nikdar do kraja raziskan etnolog, ne le odličen pisatelj, ki ga je Cankar dajal za vzor. O njem kot etnologu so potekali številni simpoziji, in tu moramo črpati. Trdina je dober studenec in k njemu bi se lahko še veliko vračali. Seveda je bil nerazumljen v svojem času, ampak saj ni nihče popolnoma razumljen. Tudi sam ne trpim, če moje delo nekemu nič ne pomeni. Nekomu ni nič,

nekomu je nekaj, nekomu je nekaj več, jaz pač čutim potrebo, da nekaj povem, in mislim, da s tem preveč ne onesnažujem okolja.

Morda za konec še namig, kaj boste delali v prihodnje. Je v pripravi že kakšna nova knjiga?

Seveda, letos bodo izšle še štiri knjige, čeprav pravijo, da to za pisatelja ni preveč dobro. Že spomladi izide športna kriminalka Zelená kri, potem velika monografija o narodnozabavni glasbi Vsi najboljši muzikanti, jeseni pa izideta še dve. Ena je Čarobna violina, zabavno čtivo za mladío v zvezi s Tartinijem, druga pa so mladostni utrinki Vsak klas je zlat. Prihodnje leto imam petdesetletnico in izšla bo knjiga Mojih prvih 50. To bo moja prva žena, moj prvi otrok, vse bo prvo, vse je enkrat prvič. Mislim, da bo to tudi ogledalo za nekatere, nekaj pravih imen, nekaj o stvareh, ki so se dogajale v Mengšu v humorističnem smislu.

Urša Blejč

Odprtje razstave razglednic iz zbirke Marka Korenčana

PREŠEREN IN VRBA

Prešernov večer v prostorih Kulturnega društva Franc Jelovšek

V majčkeni, nenavadni, a zato toliko bolj topli in domači galeriji v prostorih KD Franc Jelovšek, so ob slovenskem kulturnem prazniku odprli razstavo razglednic na temo Prešeren in Vrba iz obsežne zbirke Marka Korenčana. V kratkem glasbenem programu so se predstavili Mengeški mladinski cerkveni zbor, Urša Urbanija (klavir), Katarina Marin (violina), Meta Skok (kitara) in moški komorni zbor Mengeški zvon. Prešernov večer pa ne bi mogel miniti brez besede o našem velikem pesniku. O njegovem delu in vplivu sta spregovorila Janez Škrlep in Mateja Jemec.

(se nadaljuje) ►

O Prešernovem kulturnem vplivu je spregovoril Janez Škrlep, direktor Muzeja Mengeš, ki je med drugim povedal, da ni naključje praznovanje slovenskega kulturnega praznika na dan obletnice Prešernove smrti. Kakor je Kristusova smrt prehod v novo življenje, tako je tudi smrt naših velikih ljudi seme slovenski kulturi. V času razkroja, kulturne smrti, samouničevalnega odnosa do kulture pa je prav "stvariteljstvo naše poslanstvo", je še povedal.

Prešernov večer je organiziralo Kulturno društvo Franca Jelovška Mengeš in pokazalo, da spomin na našega velikega rojaka še živi in rojeva sadove.

Urša Blejc

PREŠEREN je bil Slovenec

O Prešernu je bilo že mnogo povedane- ga in napisane. Vsaka dodatna beseda o njem je tako le kapljica v morje. Naj- večji literarni zgodovinarji so se ukvarjali z njegovim delom in njegovim življen- jem. Prvi esej o Prešernu je napisal že Josip Stritar, potem pa mnogi od Ivana Prijatelja, Antona Slodnjaka do Janka Kosa in drugih veličin. Vsem pa je skup- na ena ugotovitev, da je Prešernovo delo svojevrsten fenomen v zgodovinskem trenutku in tudi kot osebni literarni dosežek.

Njegovo življenje je bilo dovolj nenavad- no za tisti čas. Danes bi rekli, da je živel kot boem, umetnik. In umetniki svojega časa niso nikoli razumljeni. Prav to pa naj bi jim dajalo vztrajnost in navdih za vedno nove umetniške dosežke.

Kot sinu revne družine z izjemno nadar- jenostjo mu je bila namenjena duhovni- ška pot. To je bila možnost, da se odpravi študirat in tako doseže nekaj v življenju. Prav v šoli pa se mu je odprl nov pogled na svet, to je tisti, ki ga

Zdravljica
Žive naj vsi narodi,
ki hrepené dočakat' dan,
da, koder sonce hodi,
prepir iz sveta bo pregnan,
da rojak
prošt bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!

dr. F. Prešeren

danes imenujemo romantičen. Za romantike pa pogosto slilšimo, da s svojim življenjem niso bili zadovoljni, da so hrepeneli po neuresničljivih idealih, da so se tako zatekali v svoj umetniški svet, ki pa jih je s tem še bolj oddaljil od stvarnosti.

Na drugi strani pa je bila prva polovica 19. stoletja čas oblikovanja narodov, ki se je sprožil s francosko revolucijo in je predvsem v habsburški monarhiji smel zaživeti šele tik pred pomladjo narodov leta 1848. Tudi Slovenci smo takrat začeli izražati želje po samostojnosti in po združitvi dežel v eno, Zedinjeno Slovenijo. Iskali smo stvari in ljudi, ki bi ves narod povezali, in takšno najmočnejše področje je bilo področje kulture, oz. natančneje književnosti.

Prav Prešernu gre namreč zasluga, da je tako imenovani jezik kmetov povzdignil na enakovredno raven drugih evropskih narodov, ki so se ponašali že z večstoletno tradicijo pisanja. Prenekateri v prejšnjem stoletju so bili mnjenja, da slovenščina kot jezik nima popolnoma nobenih možnosti, saj jo tako ali tako ne govori nihče drug kot preprosto ljudstvo. Izobraženci in pa pomembnejši ljudje pa govorijo nemščino, če že ne francoščine ali pa vsaj italijanščine, ki so tedaj veljali za "dostojne" jezike.

Mladi France je tako ugotovil, da bi želel postati "jezični dohtar" in ne "dušni pastir", kar mu je vzelo prenekatero podporo tistih, ki so vanj polagali upe in tudi denar. Soočil se je s svetom v zelo krutem pomenu besede, saj je moral za svoje preživetje trdo delati. Doživel je prva razočaranja, vendar mu njegov ponos ni dopustil, da bi priznal zmoto in se vrnil domov ter dokončal duhovniški študij. Svojo odločitev je sporočil v pismu staršem, kjer pravi, da je njegov sadovnjak tik pred tem, da bo obrodil, torej ga ne more prav sedaj zapustiti,

posekati in začeti vse znova. Toda pot do njegovega pravniškega poklica je bila še zelo dolga in samostojno pisarno je smel odpreti šele tik pred smrtjo v Kranju, tako da ga je boj za pesniški in pravniški poklic zaznamoval za celo življenje. Kljub odličnim uspehom, ki jih je dosegal na raznih izpitih in je bil že leta 1828 slovesno proglašen za doktorja prava, je vendar minilo celih dvajset let do samostojnega poklica in to ga je napolnilo z grenkobo in razočaranjem.

To pa še ni bilo vse. Vedno znova je bil razočaran tudi v ljubezni, saj je sleherni dekle občudoval s tistim nepokvarjenim čutom in ponižnostjo, kot bi bilo dekle podobno kakšni boginji. Namenil ji je prenekatero pesem, a bil vedno znova zavrnjen, še večkrat pa je spoznal, da oboževano dekle vendarle ni tako nedolžno, čisto in nedosegljivo, kar ga je napolnilo z bolečino in cinizmom.

Čeprav je pisal že v osnovni šoli, pa se je začel literarno udeleževati mnogo kasneje, po letu 1825. Kot pravnik je spoznal stanje slovenskega naroda in se čutil poklicanega, da postane njegov voditelj in razveseljivalec kot nekdanji Orfej v antiki. Začela so se mnoga dopisovanja z Matijo Čopom, ki mu je bil ne samo prijatelj in kritik, pač pa tudi, kot eden najbolj razgledanih ljudi svoje dobe, svetovalec glede najrazličnejših pesemskih oblik. Prešeren mu je namreč sporočil temo, o kateri je želel pisati. Čop pa mu je priporočil najprimernejšo obliko. Z njegovo pomočjo je Prešeren zlahka premagal nekakšno provincialno ozkost, ki se kaže v Povodnem možu in dosegel obččloveške razsežnosti npr. s pesnitvijo Slovo od mladosti, ki s svojo vsebino presega trenutni časovni, krajevni in kulturni okvir.

Njegova sposobnost za metriko, ki jo je še celo 19. stoletje zelo cenilo, široko poznavanje vse svetovne literature in pa

umetniški dar so pripomogli, da je vpejal motivno in oblikovno tako zelo raznolike pesnitve. Naj bo to satira Nova pisarija, v kateri se posmehne starim, togim metričnim pravilom, ki so morala obveljati za vsako ceno, ne glede na slabšo vsebino, ali pa ciklus Ljubezni sonetov, kjer se prelivajo težko elegične refleksije z mladostno lahkovernostjo in dokončnim spoznanjem osebne tragike ter družbene krivičnosti.

In vendar Prešeren kljub ponavljajočim osebnim neuspehom ni zapadel v popolno vdanost, ampak je sprejel svoje poslanstvo ne samo kot orfejsko, ki ljudi razveseljuje, ampak tudi kot prometejsko, ki mora vsak dan prenašati bolečine, za narod, ki ga ljubi. V pismu Francetu Ladislavu Čelakovskemu je zapisal: "Zares je treba dramilov mojim Kranjcam".

Marsikdo reče: "Bil je pijanec. Bil je nezakonski oče." Da, a tudi mnogo izmed nas je takih, pa vendar nismo sposobni ustvariti tistega, kar je v tako kratkem času ustvaril on. "Poet tvoj nov Slovenec venec vije," je zapisal. Bil je poet vseh Slovencev. Mnogi ga niso sprejemali zaradi njegovega načina življenja, tudi umrl je napol pozabljen. Šele rod za njim je spoznal neprecenljivo vrednost njegovih del, ki ga je uvrstila ob bok največjim svetovnim pesnikom. Ne le s Sonetnim vencem, pač pa z vsemi stvaritvami, ki mu danes dajejo prvenstvo med slovenskimi pesniki. Po mojem mnenju več kot zaslužen.

Zaključim naj z verzi, ki jih je izbral za geslo svojim Poezijam:

*Sem dolgo upal in se bal,
slovo sem upu, strabu dal,
srce je prazno, srečno ni,
nazaj si up in strab želi.*

Mateja Jemec

Janez Trdina o Prešernu in njegovi "Ljubici"

Leta 1858 sem porabil vse počitnice za potovanje po Hrvaškem in Slovenskem. Na Hrvaškem sem hotel zvedeti, kakove uspehe je dosegel Bachov sistem teh šest let, odkar je jel pritiskati ubogi hrvatski narod, na Slovenskem pa me je najbolj mikalo, da bi spoznal Prešernovo Julijo, ki je živela takrat v Novem mestu. O Hrvatih in Bachovih Huzarjih tu ne bom govoril, povedal bom le, kako sem se seznanil s slavno milico našega klasika.

Ko sem se učil na Dunaju (1849–53), smo se shajali rojaki v Grlovičevi kavarni, da smo čitali novine in se razgovarjali o sto različnih vprašanih in rečeh, ki so nas zanimale. Posebno pogostoma je prišel na vrsto pesnik Prešeren. Vsak je povedal o njem vse, kar je vedel, in često tudi še kaj več. Pretresali smo vse doživljanje njegove, najrajši pa seveda njegove ljubavne zveze, zgrade in nezgrade. Mnogi naši akademiki pa so dvomili o vsem, kar se je pripovedovalo o Prešernu, in trdili odločno, da se ve zagotovo samo to, da je zlagal klasične pesmi in da je rad pil vino in včasih tudi žganje. Najbolj neverjetno se je zdelo tem kritikom, da bi bil imel Prešeren res tako tesno družbo in znanje s tisto Julijo, katero slavi v svojih pesmih. Po njih mnenju se ta Julija ni rodila v Primčevi rodbini, nego v bujni mečti njegovi, ona je njegov ideal, ki ni imel nikoli mesa in krvi. Ti mladiči niso baš tajili, da je živela v Ljubljani neka Primčeva Julija, oni so le trdili, da Prešernova Julija ni bila z njo v nikakem sorodstvu, ni v telesnem ni v duševnem.

Jaz sem Prešerna poznal, ali le po vnani plat, da na primer dobro vem, kakov je bil njegov frak in plašč in cilinder, kako grda kapa mu je včasih čepela na glavi, in tudi še to, kako je po malem jecljal in dražil natararice s slanimi kvantami. Natanko pomnim i njegov simpatični obraz, nebeško blage oči in dražestno smehljanje njegovo in še več takih reči, ki niso, dokler je živel, nikogar zanimale. O njegovi ljubezni pa sem čul v Ljubljani skoraj samo to, da mu je rodila ljubica dvoje nezakon-skih otrok.

Ker sem slišal toliko o lepoti Blejskega jezera in njegovega obližja, sem se hotel z obema korenito seznaniti. Leta 1857 sem se mu o počitnicah naselil na bregu, dobivši si stanovanje v Prešernovi hiši, v kateri je bila ne le izvrstna gostilnica, ampak tudi kopališče – toplica. Gospodar njen je bil bližnji sorodnik pesniku Prešernu in z njim skoraj istih let. Krstno ime mu je bilo menda Jože. Šole sta pohajala obenem, družilo ju je tesno prijateljstvo že od otroških let. Skupaj sta uganila tudi marsikatero burko in negodnost, sosebno pred pustom na plesiščih. Popisovala sta doma prav majhne listke, s kratkimi zabavljicami na slovenskem, nemškem in laškem jeziku, jih

nosila s sabo na zabave ter jih pometala po tleh, seveda tako skrivaj, da ju ni nihče zapazil. Na listkih se je zabavljalo prvkom ljubljanske birokracije, starim devicam, domišljavim koketam, napuhnjenim krasoticam in še mnogim drugim ljudem, katere sta imela na rovašu.

Jože Prešeren je bil jako izobražen. Človek je razpravljajal z njim vsako politično, narodno ali socialno vprašanje. Mož je znal samostojno misliti, pogovor z njim je bil i prijeten i poučen. V njegovi hiši sem stanoval več tednov. Kmalu sva se dobro sprijaznila in hodila vsak dan skupaj na izprehod po prelepi okolici Blejskega jezera. Zdaj sem si dobil najlepšo priliko, da zvem natanko vse življenje pesnika Prešerna, kolikor ga je bilo znano stričniku Jožefu. Kako se mu je godilo na Dunaju, ni

vedel, prav dobro pa je poznal njegovo ljubljansko doživljanje. V gimnaziji ni trpel nobene revščine, veselja mu ni kalila nobena resna skrb. Denarjev je imel zmeraj dovolj. Nekaj jih je dobival od sorodnikov, nekaj pa si jih je tudi sam prislužil s korepeticijami in inštrukcijami. Slovel je v mestu za najboljšega hišnega učitelja. Očetje, ki so hoteli dati otroku svojemu spretnega inštruktorja, so šli vselej najprej Prešerna prosit, da bi jim ga vzel v pouk. V višjih šolah si je toliko prislužil, da je imel v žepu vedno kakih deset goldinarjev gotovine, kar je za dijaka že velika glavnica. Privoščil si je lahko marsikatero precej drago zabavo in dobroto. Baš ta denarnost pa je Francetu mnogo škodila. Začel je prezgodaj zahajati v krčme; privadil se je vinu in obenem tudi dekletom, ki so mu stregla. V krčmah se je

naučil i kosmatih šal in kvant, katerih ni mogel opustiti niti v zreli dobi svojega moštva. Pravil mi je Jože o našem pesniku še mnogo drugih reči, katere sem že pozabil, ker so se mi zdele premalo zanimive.

Mene je najbolj mikalo zvedeti, kakova je bila pesnikova ljubezen do Primčeve Julke. O njej sva govorila z Jožetom malone na vsaki šetnji. Strašno se je smejal trditvi naših mladih kritikov, da je dal France ime Julija praznemu fantomu, izmislici svoje fantazije, ki ni dihala nikoli božjega zraka. Jože je bil popolnoma uverjen, da je slavil stričnik v svojih pesmih hčer bogatega ljubljanskega trgovca Primica ali pravzaprav Primca, katero sta poznala oba Prešerna že od njenih otroških let. Res ni priznal France nikoli svoje ljubezni proti nikomur, niti svojemu sorodniku Jožetu, ali tako se vedo i mnogi drugi zaljubljeni mladiči. Vzrok je nekaka sramežljivost, še bolj pa ponos, ki jim brani povedati drugim, da so se dali ujeti. "V en glas" smo trdili vsi pesnikovi znanci, da mu je zaplenila srce dražestna Primčeva Julka. Zahajal je najrajši v take kraje, za katere je vedel, da hodi tja i njegova ljubica. Prav lahko smo zapazili, da je v gledališču, na plesiščih in v vseh večjih zbirališčih iskalo Francetovo oko vselej njo in, če jo je zazrl, da se je ni mogel nagledati. V razgovoru je tako obračal besede, da je morala priti na vrsto tudi njegova Julka, o kateri je povedal vsak po kaj novega in pikantnega. Hvaliti je ni hotel, ker bi se bil s tem preočitno izdal. Zabavljaj ji je brez konca in kraja samo zato, da se je govorilo o njej. Na listkih je piknil včasih tudi njo, ali vselej tako, da ni mogla biti preveč huda, če je tudi zvedela, kdo da je sprožil strelico na njo. Očital ji je npr. gizdavost, trdosrčnost, neusmiljenost. Srdito pa je udrihal na takih papirčkih po njenih sovražnicah in teknicah, pa tudi po vseh gospodičnah, ki so slovele, da so lepše od nje. Takim je našteval napake, ki niso bile dosti znane, ali pa jih človek ni lahko precej zapazil, npr. grdo hojo, prevelika usta, škrbaste zobe, plošnate prsi, neplačano obleko, kupljene lase itd. Napisi te vrste so Julki seveda ugajali, kajti podirali so slavo teknicam in nasprotnicam njenim. Nabrala jih je sčasoma do petdeset ter jih skrbno čuvala, ob primernih prilikah pa jih čitala svojim znancem in znanam. S takimi zabavljicami se ji je pesnik gotovo prikupil, dasi so izpričevala vsa znamenja, da ni bila vanj nikoli preveč zaljubljena. Včasih se je nanj celo prav hudo ujezila, kadar jo je dražil le preveč poredno, ali zamera ni nikoli dolgo trajala. Stričnik Jože je mislil, da bi se Franceta ne bila dolgo branila, da je bil on kak bogataš ali vsaj kaka velika zverina v državni službi. Siromaka pa seveda ni marala. Hči imovitega trgovca je vedela že zarana, da je denar sveta gospodar; idealni nazori so bili povse neznani njenemu duhu in srcu. Saj tudi svojega moža ni vzela iz romantične ljubezni, nego zato, ker je ugajal roditeljem njenim, pa tudi njej njegov imetek, imenitna služba in plemenitaški stan.

Razen mnogih drugih reči sem vprašal Jožeta, če je Primčeva rada govorila po domače. Dejal je: "Prav rada, morda rajši nego nemški." V hiši njenega očeta se je govorilo skoraj samo slovenski. Nemški jezik je rabil rodovini le za trgovinska pisma, med sabo pa se je pomenkovala zmerom po domače. Ljubljanski trgovci niso nikoli tako okuženi z nemškim duhom in napuhom kakor birokrati, morda zato, ker so občevali zaradi svojih poslov mnogo s prostim, nepokvarjenim slovenskim narodom. Pa treba je pomisliti še nekaj drugega. Starim Kranjcem slovensko rodoljubje ni bilo znano. Nadomeščal jim ga je deželski patriotizem. Slovenskega jezika niso zaničevali, ali imenovali so ga "kranjska špraha". To deželsko domoljubje je navdajalo vse stanovce. Ako je vprašal kak tujec kateregakol meščana ali graščaka, če zna kranjski, je dobil vselej odgovor: "Kako ne, saj sem Kranjec, kranjščina je naš deželski jezik." Ko se je v prejšnjem stoletju igralo v gledališču prvokrat po slovensko, so pozravnili to novico z največjim veseljem vsa ljubljanska gospoda. Ta kranjski patriotizem je vladal tudi v Primčevi hiši. Hči Julka je torej prav rada govorila po domače z vsakim človekom in ne le s kuharico, kakor se blede zdaj nekaterim slovenskim kritikastrom.

Jože Prešeren mi je popisal tudi natanko vsa duševna in telesna svojstva Julkina, kolikor so mu bila znana. Rasti je bila bolj nizke, ali ne pritlikave, kakor nekateri mislijo: lepote ji ni prav nič kazila. Že takrat se je čula včasih sodba, da ji je ena rama višja od druge, ali Jože Prešeren, ki jo je videl skoraj vsak dan, ni zapazil nikoli-te neenakosti. Neizraženo ljubek, mil in dražesten je bil Julkin obraz, nežnosti njegove ni mogoče popisati. Kolikor dalje si ga gledal, tem lepši in milejši se ti je dozdeval. Ni torej nobeno čudo, da se je Primčeva Julija zapičila tako globoko v pesnikovo dušo. Razen telesne je dičila to gospodično tudi duševna krasota. Glavo je imela prav dobro, sosebno živ in trden ji je bil spomin. Vzgjajala se je tako kakor vse deklice iz bogatih rodov, torej po nemških pravilih in šegah, ki niso bile baš najboljše. Izobraženje njeno ni moglo biti po takem ni obsežno, ni globoko. Ali po svoji nadarjenosti si je prisvojila gladko duševno oliko in v vseh rečeh pravi takt in način. Vedla se je povsod tako, kakor so zahtevale prilike. Razgovarjala se je z vsakim človekom pristojno, priljudno, naravno, brez afektacije. V gledališče je rada hodila, sosebno, če se je igralo kaj veselega. Tudi godba in petje sta ji jako ugajala; ljubila je poleg nemških tudi slovenske pesmi.

Po vsem tem, kar mi je povedal Jože Prešeren o našem pesniku in Juliji, nisem mogel več dvomiti, da je bila Primčeva Julka res Prešernov ideal, ne pa le kaka teatralna prikazen, za katero se skriva njegova prava, v pesnikovi mečti rojena ljubimka, ki ni nikoli živela. Zanimalo me je zdaj stokrat bolj nego prej in zarekel sem se zatrdno, da ne bodem miroval, dokler je ne bom videl na svoje oči in slišal na svoja ušesa.

Ko sem drugo leto (1858) dovršil na Hrvaškem svoje opazovanje Bachovega divjaštva, sem krenil iz Zagreba proti zapadu v svojo slovensko domovino. Po dolgem presledku sem se zopet nahajal na domačih tleh, in to med veselimi Dolenjci.

Prav zarana uberem pot pod nobe pa hajdi proti Novemu mestu. Ostal sem v predmestju Kandiji v gostilnici, ki so jo pohajali najbolj vozniki. Dobil sem dobro kosilo in izborno vino, ki se je rodilo v slavnem Grčevju. Po obedu je prišlo v krčmo tudi več gostov iz mesta. Privabil jih je grčevce, morda še bolj pa brhka in dobrovoljna točajka.

Med pivci zagledam prav lično opravljenega žandarja, čigar obraz se mi je dozdeval znan. Zraven njega je sedel meščan, ki mu je nazdravil po nemški: "Herr Omajc soll leben!" Žandar se zasmije: "Pasja dlaka, kolikokrat sem vam že povedal, da jaz nisem Omajc, nego Omejc, svojega imena si ne dam pačiti!" Orožnika sem zdaj spoznal: bil je najstarejši prijatelj, ki sem ga imel v svojem življenju. Krščena sva bila pri istem kamnu v Mengšu. V šolo sva hodila hkrati in sedela večlet v isti klopi, drug zraven drugega. Družila sva se i zunaj šole že v otročjih letih. Omejc se je pridno učil, bil je dečko vzornega vedenja, ali ne posebno dobre glave. Le z veliko težavo je izdelal glavno šolo v Ljubljani. Še huje ga je pestila gimnazija, zato ji je dal slovo in šel k nekemu trgovcu ali obrtniku. Odslej sva se videla jako poredkoma, zadnjikrat leta 1848. Dve leti pozneje so ga potrdili v vojake, ali je prestopil kmalu k žandarmeriji. Radi svojega izredno lepega ponašanja, radi redovitosti in vsestranske sposobnosti svoje je v službi brzo napredoval. Takrat, ko sva se našla v Kandiji, ni nosil več orožja. Prost vseh drugih poslov je delal samo v pisarnici.

To se ve, da sva se na vso moč pristrčno pozdravila, ko sem ga obgovoril: "Omejčev Francelj, ali ne poznaš več Drmovega Janeza?" Ko se nisva videla deset let, se je nabralo dovolj gradiva za pomene.

Prijatelj Omejc me je v pogovoru tudi vprašal, s kakšnim namenom popotujem po Dolenjskem. Dejal sem mu, da nekoliko zato, da vidim našo dolensko krajino, še najbolj pa radi tega, da bi videl ženo tistega silnega oblastnika, ki mu pravijo "Dolenjski Napoleon". On me debelo pogleda in v čudu vpraša: "Kaj, tako zelo te zanima ta babnica? Ti, Janez, varuj se! Če Napoleon zve, da postopaš za njegovo gospo, te zmaši v tesno kletko, iz katere ne priležeš tako hitro. Ali za Boga svete-ga, kje pa si se seznanil s to žensko, ki ne hodi nič po svetu? Veš, pravzaprav te moram obžalovati, da si se zaveroval v tako staro krasotico. Prekoračila je že štirideseto leto, ti pa jih imaš komaj osemindvajset in bi si bogme lahko izbral kaj boljšega!"

Jaz sem se moral brez konca in kraja mejati Omejčevi misli, da sem zaljubljen tudi jaz v Primčevo Julko in da me je privedla v Novo mesto ljubezen do nje. Svojo zmoto je kmalu spoznal, vendar ni mogel razumeti, da popotuje pameten človek tako daleč zato, da bi videl nekdanjo ljubico pesnika Prešerna. Njega je poznal tudi on, seveda le po obrazu, pesniške vrednosti in velikosti mu ni mogel pojmiti, ker je bil premalo izobražen. Imel ga je za človeka, ki je bil na pol izgubljen. Radi starega prijateljstva pa je dejal, da mi iz srca rad pomaga, da se nagledam te starikaste dame, ki se mi zdi tako preko mere imenitna. Jutri bo nedelja. Ona hodi k osmi maši. Čakala jo bova na mostu, kajti Napoleonovi stanujejo v Kandiji.

Z Omejcem sva stala drugi dan na mostu že ob pol osmih. Čez kakih deset minut se prikaže zaželen v društvu stare gospe. Že sem mogel videti obraz tiste slavne žene, katere lepota je vdahnila Prešernu toliko brezsmrtnih vrstic in nam podarila po njem Sonetni venec, predragocen niz biserov, kateremu ne najdeš lahko tekmeča v vsej svetovni literaturi. Srce mi je začelo utripati silneje in silneje, izpreletavalo me je čudno čustvo, neka poetična pobožnost, da bi bil pokleknil kar tam na mostu. Uprl sem vanjo oči in jo gledal tako pozorno in zamaknjeno kakor še nikoli nobenega človeka. Obrazek ji je bil blede in nežne, kar se le misliti more. Nje vedro čelo, mali nasek, mala, preljubka usteca, velike, svetle, dobroudšne oči in tanke črtice v vsem obličju so me živo spominjale naše dične Josipine Turnograjske. Po moji sodbi ji je tako spodabljala, kakor da je njena starejša sestra. Gledal sem jo samo nekoliko trenutkov, in vendar se mi je začrtala podoba njena tako globokov spomin, da bi mi je ne mogla izbrisati iz spomina niti Matuzalemova leta.

Ko sta odšli z vidika, mi je jel prijatelj razkazovati drobno dolensko "metropolo". Ali meni takrat ni bilo za Novo mesto. Primčevo Juijo sem hote še enkrat videti. V ponedeljek zjutraj se jo šel čakati na most že ob sedmih. Omejc mi je bil povedal, da hodi take dni često z deklo na trg ali v kako prodajalnico. Čez dobre pol ure jo zagledam. Ko odide mimo mene, stopam polagoma za njo. Na trgu je čepelo več žensk, ki so prodajale kuretino, zelenjad in druge kuhinjske potrebe. Pri eni se ustavi-ta gospa Julija in nje služabnica, da bi kupili jajc in neke druge malenkosti. Zdaj se domislita, da nimata drobiža. Gospa veli dekli: "Ti, Metka, pojdi menjat ta denar v kakšno štacuno, ali pa k mesarju!" Jaz, ki sem stal za njima, se oglašim: "Ne bo treba nikamor hoditi, jaz imam dovolj drobiža. Prosim, za koliko ga želite?" O, lepa hvala gospod, samo za en goldinar, če so tako dobri. "Ko ji odštejem drobiž, se mi prijazno zasmehlja in veli s tankim, simpatičnim glaskom: "Bog lonaj, gospod! Oni so menda popotnik. Tukaj je malo sveta, pa se vsi poznamo, njih

USPEŠNO LETO MENGEŠKIH GASILCEV

pa še nisem nikoli videla!" Jaz sem ji odgovoril: "Milostiva gospa, vi ste uganili. Jaz popotujem, da bi videl dolenjsko stran in njene imenitosti, ki so mi bile znane do zdaj samo iz bukev," Gospa se nalahno prikloni in veli: "Pa srečno rajžo! Še enkrat hvala za drobiž!"

To rekši, krene v bližnjo prodajalnico, jaz pa sem ogledoval še nekaj časa trg, potem pa zavil nazaj v predmestno Kandijo.

Primčevo Julije nisem več videl, ali sem skrbno povpraševal i prijatelja in druge goste, kako da živi, kaj se čuje o njej, kaj o njenem oblastnem soprogu. Zvedel sem o Juliji marsikaj, ali nič slabega. Kakor je puščala ona druge v miru, so puščali drugi tudi njo. Iz vseh poročil, ki so mi došla o njej, sem povzel in spoznal, da je gospa Julija vzorna soproga, brižna gospodinja, svojim otrokom pa preljubezniva in prava krščanska mati.

Z uspehom svojega pota sem mogel biti zadovoljen. Spoznal sem Prešernovo Julijo.

Ko sem se preselil jaz za stalno na Dolenjsko (leta 1867) ni gospa Julija več živela.

Primčeva Julija počiva na šmihelskem pokopališču, pol ure od Novega mesta. Grob njen je prav blizu kapelice, na desni strani. Na njem stoji jako skromen spomenik z napisom, da se je rodila 30. maja 1816, umrla pa 2. februarja 1864.

*Iz Trdinovih zapisov
Franc Veider*

Prostovoljno gasilsko društvo Mengeš je imelo 7. februarja svoj letni občni zbor. Udeležilo se ga je nekaj več kot 60 članov, ki sicer šteje skupno 104 člane (in dva častna člana). Prišli so tudi gostje iz drugih gasilskih društev, med drugim tudi gostje iz pobratenega društva iz St. Egydena iz Avstrije.

Iz poročil predsednika, poveljnika in drugih je bilo razbrati, da je društvo uspešno in delovno zaključilo preteklo leto. Opozorili so le na pomanjkanje zanimanja iz mladinskih vrst in premajhno aktivnost nekaterih članov. Cilj v prihodnjem letu je zato še bolj aktivno, predvsem pa skupno delo, tako da se bodo uspešnim intervencijam pridružili tudi tekmovalni uspehi.

Prisotne je med drugim nagovoril tudi župan Janez Per, jih pohvalil kot elitne gasilce in jih spodbudil k še večjemu delu z mladimi.

Predsednik PGD Mengeš bo tudi naslednje leto Franc Žargi, poveljnik pa Stane Šimenc. Oba sta po mnenju članov to delo do sedaj uspešno opravljala in ga bosta tudi naprej. Tudi v drugih organih društva se članstvo večinoma ni menjalo.

Ob koncu so podelili še priznanja za dolgoletno delo in diplome tečajnikom elitnih skupin. Naj omenim samo priznanji za 50 let dela v gasilstvu, ki sta ju prejela Franc Blejc in Vinko Burgar ter priznanji za 60-letno delo v gasilstvu, ki sta si ju prislužila Feliks Burgar in Jože Kunstelj. Ne smemo pa pozabiti na dve plaketi gasilskega veterana, eno je prejela Ana Hribar (v gasilstvo je stopila leta 1957) in Štefan Borin, ki je gasilec od leta 1956.

Urša Blejc

Poročilo poveljnika PGD Mengeš za leto 1997

■ V letu 1997 smo poleg vsakoletnih aktivnosti, ki smo jih sprejeli na minulem občnem zboru v delovnem planu, ki je bil v celoti uresničen, veliko pozornosti namenili nabavi prepotrebne, a drage reševane in zaščitne opreme.

■ Nabavili smo nov hidravlični agregat in škarje za reševanje ponesrečencev iz razbitih vozil, tri garniture najodobnejših dihalnih aparatov in garnituro zračnih blazin za dvigovanje tovorov, vozil, bremen in podobno za reševanje ponesrečencev.

■ Posebno pozornost smo namenili pripravam na ustanovitev Gasilske zveze Mengeš, ki smo jo na svečanem občnem zboru 21. marca tudi potrdili. Za poveljnike gasilskih društev pa je bila pomembna priprava in izdelava društvenih operativnih načrtov za varstvo pred požarom, ki jih zahteva Zakon o varstvu pred požarom.

2. Intervencije – požari, prometne nesreče, tehnične intervencije in dežurstva

■ V letu 1997 smo imeli skupno 56 intervencij (v letu 1996 pa 41), in sicer požarnih 29 (leto 1996 24), tehničnih 12 (leta 1996 5), 15-krat pa smo posredovali v prometnih nesrečah v Mengšu in okolici in opravili 1 dovoz pitne vode (15 m³) v Vinje nad Ihanom. Na območju Občine Mengeš smo imeli 18 požarnih in 10 tehničnih intervencij ter 13-krat posredovanje v prometnih nesrečah, izven občine pa 11 požarnih in 2 tehnični operaciji ter 2-krat posredovanje v prometnih nesrečah.

3. Požari v občini Mengeš

Sodelovalo število:
v. = vozil PGD Mengeš
čl. = članov
dež. = dežurni v gasilskem domu

- 29.1.1997 (20.30) gorela je lesena baraka v strugi Pšate pri Marjanu Kumru, Baragova ul. (domneven požig)
3 v. 10 čl.

- 11.2.1997 (19.15) dimniški požar pri Pavovcu 1 v. 2 čl.
- 21.2.1997 (18.45) gašenje gorečih gum pri Tonetu Koscu, Ropretova cesta (požig) 1 v. 5 čl.
- 14.3.1997 (20.15) gašenje goreče trave pri Marjeti Šuštar, Šubljeva ul.
1 v. 6 čl.
- 25.3.1997 (13.45) požar na osebnem vozilu P 126 na Prelovškovi ulici, ob gospodarskem poslopju Doma počitka (požig)
3 v. 9 čl.
- 3.4.1997 (15.15) gozdni požar ob razbremenilniku Pšate – Kolodvorska
2 v. 7 čl.
- 6.4.1997 (18.45) gašenje gorečih odpadkov na travniku pod Dobenim
1 v. 2 čl.
- 15.4.1997 (20.45) stanovanjski požar pri Janezu Mohoriču, Slovenska c.
3. v. 14 čl. dež. 3 čl.
- 17.4.1997 (20.05) gašenje odprtega ognja ob bencinski črpalki
1 v. 3 čl.
- 28.5.1997 (18.50) dvakrat gašenje raznih odpadkov pri Francu Jeretini v Mengšu, Zavrti 23 (zažigal lastnik s prijatelji)
1 v. 5 čl.
- 5.7.1997 (21.15) gašenje in reševanje motornega zrnja z žic električnega daljnovoda na Drnovem, iskanje ponesrečenega pilota in razsvetljava prizorišča nesreče
5. v. 15 čl.
- 9.7.1997 (12.10) poziv za prometno nesrečo v Mengšu, nato pa takoj za požar v mizarški delavnici Antona Ipavca, Gorenjska c.
2 v. 5 čl.
- 21.10.1997 (14.30) otroci zažgali poštno nabiralnike v bloku na Levčevi 14
1 v. 2 čl.
- 29.10.1997 (15.15) gašenje gorečega osebnega vozila Fiat na parkirišču na Levčevi ulici (zažgali otroci) 2 v. 6 čl.
- 5.11.1997 (08.50) zaradi močnega dima izvoz za požar na Drnovem (delavci požigali PVC vreče za kmetijskim posestvom)
1 v. 3 čl. dež. 2 čl.
- 16.11.1997 (10.55) izvoz za požar v gradu Jablje, kjer so otroci v sobi zažgali parket (gašenje in odstranitev parketa)
4 v. 12 čl. dež. 8 čl.
- 13.12.1997 (10.50) izvoz zaradi prijave močnega dima pri Pavlitu,

D R U Š T V A

Slovenska cesta 40 (kurjenje PVC folije v peči)
1 v. 3 čl. dež. 8 čl.

- 18.12.1997 (13.20) izvoz za požar v Hidrometalu (neprijavljeno kurjenje PVC embalaže) 1 v. 2 čl. dež. 3 čl.

4. Požari izven občine Mengeš

- 4.1.1997 (14.10) požar na gospodarskem posloplju v Vrhu nad Krašnjo (dovoz vode za AC) 1 v. 2 čl.
- 9.2.1997 (17.15) požar na stanovanjski hiši v Radomljah 1 v. 3 čl. dež. 7 čl.
- 9.3.1997 (14.26) gozdni požar v Krašnji (dovoz vode za AC) 1 v. 3 čl. dež. 2 čl.
- 11.4.1997 (20.50) izvoz za stanovanjski požar v Podmilju pod Trojanami 1 v. 3 čl. dež. 6 čl.
- 13.5.1997 stanovanjski požar v Seat servisu v Trzinu 1 v. 5 čl. dež. 4 čl.
- 18.6.1997 (14.35) gašenje goreče lope v Trzinu (igra otrok) 2 v. 8 čl.
- 4.7.1997 (22.50) večji požar na smetišču v Publikusu 2 v. 5 čl. dež. 3 čl.
- 31.7.1997 (19.30) gašenje požara na gospodarskem posloplju nad Moravčami (dovoz vode za AC) 1 v. 4 čl. dež. 3 čl.
- 25.10.1997 (18.20) izvoz za požar v industrijski coni v Trzinu – piramida 1 v. 4 čl.
- 27.10.1997 (20.40) gašenje goreče barake v Šmarci 1 v. 2 čl.
- 7.12.1997 (16.55) gozdni požar na Mlakarjevi ulici v Trzinu 2 v. 5 čl.

5. Prometne nesreče v občini Mengeš

- 14.4.1997 (19.45) posredovanje v hudi prometni nesreči na cesti Mengeš–Rodica (varovanje z gasilskimi aprati, odklop električne instalacije in akumulatorja) 2 v. 6 čl.
- 2.6.1997 (22.15) prometna nesreča v Loki pri avtobusni postaji (varovanje in čiščenje ceste) 1 v. 5 čl.
- 12.6.1997 (21.30) huda prometna nesreča pri gasilskem domu v Mengšu (dva motorista in osebno vozilo), pomoč ponesrečencem, zaščita, posipanje in pranje ceste od krvi 2 v. 5 čl.
- 10.7.1997 (14.15) huda prometna nesreča pri servisu Debevc, Gorenjska cesta (smrtna žrtev), zaščita nesreče, pomoč ponesrečencem, posipanje in pranje ceste 2 v. 5 čl.

- 10.7.1997 (21.50) huda prometna nesreča pri novem Traku, Slovenska cesta (smrtna žrtev), čiščenje in pranje ceste 1 v. 3 čl.
- 11.7.1997 (13.40) prometna nesreča na Slovenski cesti 26 (osebno vozilo je trčilo v semafor), zaščita zaradi iztekanja goriva, odklop akumulatorja, čiščenje 1 v. 4 čl.
- 22.7.1997 (19.30) prometna nesreča motorista na Grobeljski cesti (odvoz motorja in čiščenje ceste) 1 v. 3 čl.
- 25.8.1997 (12.20) prometna nesreča v križišču pri Edigu, Liparjeva cesta (odstranitev vozil, posipanje in pranje križišča) 1 v. 3 čl.
- 3.9.1997 (12.20) čiščenje in pranje križišča pri Edigu, Jelovškova ulica po prometni nesreči 1 v. 3 čl.
- 6.9.1997 (23.00) prometna nesreča pri banki, Slovenska cesta (izvlačenje vozil in posipanje ceste) 2 v. 3 čl.
- 10.9.1997 (12.45) prometna nesreča pri kamniškem mostu (varovanje, čiščenje in pranje ceste) 1 v. 2 čl.
- 4.11.1997 nalet treh vozil pri novem Traku, Slovenska cesta (posipanje, čiščenje in pranje ceste) 1 v. 2 čl.
- 1.12.1997 (10.00) prometna nesreča pri gasilskem domu v Mengšu (varovanje, čiščenje ceste) 1 v. 3 čl.

6. Prometne nesreče izven občine Mengeš

- 27.5.197 (16.30) huda prometna nesreča v Trzinu, razlitje goriva D 2 (odklop rezervoarja in posipanje ceste) 1 v. 3 čl.
- 28.9.1997 (14.55) izvoz za hudo prometno nesrečo na cesti Moste–Vodice (reševanje ponesrečencev iz vozil in nudenje pomoči ob dolgem čakanju na reševalna vozila – 5 otrok, 3 odrasli) 2 v. 3 čl.

7. Tehnične intervencije v Občini Mengeš

- 5.4.1997 (8.30) pranje Kolodvorske ceste pri Košaku zaradi razsutega cementa 1 v. 3 čl.
- 1.7.1997 (15.50) odpiranje vrat v bloku v III. nadstropju na Slamnikarski ulici 24 (plezanje preko balkonov) 1 v. 3 čl.
- 19.7.1997 (00.05) poziv za čiščenje odtočnih jaškov pri Lužarju, Kersnikova ulica (voda zalila stanovanje) 1 v. 2 čl.
- 6.8.1997 (16.45) pranje Slovenske ceste pri Pavovcu po prometni nesreči 1 v. 5 čl.
- 8.8.1997 (19.10) posipanje in pranje križišča pri Edigu po prometni nesreči 1 v. 2 čl.

■ 9.8.1997 (13.30)	posipanje in pranje Kamniške ceste pri Pavovcu, nalet štirih vozil	1 v. 2 čl.
■ 25.8.1997 (12.20)	odstranitev vozil ter posipanje in pranje ceste pri Edigsu po prometni nesreči	1 v. 2 čl.
■ 15.9.1997	čiščenje križišča pri Pavovcu zaradi razsutega gramoza	2 v. 5 čl.
■ 27.11.1997	poziv in dežurstvo v domu ob izlitju olja v Pšato pri Loki	5 čl.
■ 27.12.1997	izvlačenje osebnega vozila Clia iz nabrežja Pšate za Kulturnim domom Mengeš	2 v. 3 čl.

8. Tehnične intervencije izven Občine Mengeš

■ 28.7.1997 (19.15)	pomoč v Domžalah ob močnem neurju (zapora podvoza, odvodnjavanje in pranje ceste)	2 v. 6 čl.
■ 28.7.1997 (20.30)	pokrivanje strehe na šoli Roje po močnem vetru in neurju	1 v. 7 čl.

9. Redarsko službo in požarno stražo smo nudili:

– na prireditvah "Pod Mengeško marelo"	9 čl.
– ob prvomajskem kresu na Gobavici	1 v. 2 čl.
– ob prvem festivalu koračnic v letnem gledališču	4 čl.
– požarna straža ob sežiganju semen okrasnih cvetlic iz uvoza	1 v. 2 čl.
– ob Mihaelovem sejmu	18 čl.
– na prireditvi "Slovenski slavček" v Domžalah	2 čl.
– ob silvestrskem ognjemetu	1 v. 2 čl.

Praktične vaje

■ 13.6.1997	nočna vaja na gospodarskem posloplju gospoda Janeza Pera (ob 50.letnici)	
■ 20.6.1997	pomoč z AC v Trzinu ob 50. letnici njihovega člana	
■ 11.8.1997	sodelovanje na medobčinski vaji v Topolah	2 v. 12 čl.
■ 23.8.1997	sodelovanje na gasilski reševalni vaji v Loki	2 v. 13 čl.
■ 11.10.1997	sodelovanje na vaji "Sto curkov" v PGD Tacen	2 v 4 čl.
■ 22.10.1997	v mesecu požarne varnosti je GZ Mengeš v sodelovanju z OŠ Mengeš izvedlo evakuacijo učencev iz šole in prikaz reševanja iz objekta, prikaz gašenja z ročnimi gasilnimi aparati in prikaz gasilske tehnike	3 v. 30 čl.
■ 29.10.1997	izvedli smo društveno gasilsko vajo na tesarsko delavnico Petra Kosca, Ropretova cesta – z vsemi petimi vozili, obenem smo ustanovili tudi gasilsko trojko, ki je že aktivno sodelovala v vaji	
■ 28.11.1997	nočna vaja na Pristavi 5 ob 50. letnici člana Slavka Burkeljca	

Naši člani so se udeležili tudi raznih slavnosti in proslav:

■ prejema "zlatega znaka" CZ za PGD Mengeš v Cankarjevem domu	2 čl.
■ ustanovnega občnega zbora GZ Mengeš – 66 čl.-ic in mladine	
■ slovesnosti ob obisku gospoda nadškofa Rodeta na Rodici	14 čl.
■ ustanovitve GZ Moravče	
■ proslave ob otvoritvi prenovljenega gasilskega doma v Domžalah	10 čl.
■ Florjanove maše v Truzinu	16 čl.
in Mostah	3 čl.
■ prevzema gasilskega vozila v Prvojah	6 čl.
■ 75-letnice in prevzem novega vozila v lhanu	3 čl.
■ sprejema olimpijske ekipe iz Topol v Mengšu	17 čl.
■ 75. letnice in otvoritve prenovljenega gasilskega doma na Viru	6 čl.
■ proslave ob 115. letnici PGD Kamnik	5 čl.

PLAN DELA

smo skozi vse leto prilagajali glede na potrebe raznih del in aktivnosti, naštel bom nekaj najvažnejših:

- odstranjevanje snega s strehe v vrtcu Sonček
- pomoč SSK (Smučarsko-skakalnemu klubu) pri organizaciji tekmovalstva v smučarskih skokih v Mengšu
- očiščevalna akcija (okolica doma, pranje parkirišč pri banki, Zdravstvenem domu, TVD Partizan) 15 čl.
- čiščenje kanalizacij in odtokov pri občanah (4-krat)
- pranje cest: Slovenske 2-krat, Muranove, Ceste na Dobeno – celotno, avtobusne postaje lovec, betonske ploščadi v jami SCT, ploščad pred cerkvijo in pokopališčem
- udeležba pri postavitvi mlajev v Loki in Mengšu 22 čl.
- prevozi in postavitve stojnic, miz in klopi
- pomoč pri pripravi in izvedbi Mihaelovega sejma ter čiščenje in pranje sejemskega prostora 30 čl.
- generalno čiščenje vseh prostorov v gasilskem domu (3 čl.)
- pomoč GZ Mengeš pri izvedbi tečaja za vodje skupin z mentorji (4 čl.), vozili, lestvami, spustnico, reševalnimi vrvmi in orodjem
- servis in polnjenje vseh ročnih gasilnih aparatov z gasilnim sredstvom (25 kos.)
- servis motorne brizgalne Rosenbauer
- celotno vzdrževanje in pranje vozil ter servisiranje za preventivne in tehnične preglede
- urejanje okolice gasilskega doma in vzdrževanje rož
- izobraževanje o radijskih zvezah in pozivnikih za operativne člane
- v OŠ Mengeš izvedli štiri (4) predavanja o gasilstvu, gasilski taktiki in preventivi za 7. in 8. razrede na željo predavateljev
- naši mentorji so se udeležili posveta za gasilsko mladino v Ljubljani
- organizirali smo ogled gasilske brigade za gasilsko mladino
- nudili ogled gasilskega doma štirim razredom učencev (dva razreda iz OŠ Mengeš)

DRUŠTVA

TEKMOVANJA

Z udeležbo na tekmovanjih v letu 1997 ne moremo biti zadovoljni, vzroki pa so različni: premalo mentorjev za mladino, bolezní pri ženski ekipi B in nezainteresiranost mlajših članov za tekmovanja. Pionirji so se udeležili državnega tekmovanja društev Mladi gasilec. Na tekmovanju GZ Mengeš smo nastopili s 5 oddelki mladincev: člani A, člani B, veterani in veteranke, ki so tekmovali tudi na regijskem tekmovanju. Člani B ekipe so tekmovali na Koroškem tekmovanju in za pokal Loke. Veterani in veteranke pa so nastopile še na osmih tekmovanjih gasilskih veteranov širom Slovenije. Uspešno smo izvedli tradicionalno tekmovanje gasilskih veterarov za pokal Občine Mengeš in gasilske zveze Mengeš in obenem tudi regijsko tekmovanje. Na tekmovanju gasilskih šoferjev z gasilskimi vozili v Predvoru sta nastopili dve naši ekipi (6 čl.).

10. Izobraževanje v letu 1997

- 2 člana sta uspešno opravila tečaj za tehničnega reševalca na Igu – Jure Jerič in Primož Jeretina
- 1 član je opravil obnovitveni tečaj za tehničnega reševalca
- 5 članov je uspešno opravilo tečaj za vodenje skupine, ki ga je organizirala GZ Mengeš
- 9 članov-pripravnikov je uspešno opravilo osnovni tečaj za gasilca, organiziralo gasilsko društvo
- 1 član je pripravljen za tečaj gasilskega častika v učnem centru na Igu, ki se prične 11.2.1998

Zahvaljujem se vsem, ki ste mi skozi vse leto pomagali pri delu ter žrtvovali svoj čas, delo in znanje za napredek gasilstva in društva v dobrobit naših občanov. Vsem, ki ste sodelovali na številnih akcijah, skrbeli za lepo urejen dom in okolico, za vedno čista in vzdrževana vozila, prostore ter orodje in opremo.

PGD Mengeš se iskreno zahvaljuje vsem občanom, prijateljem in simpatizerjem gasilstva ter podpornim članom za moralno in finančno pomoč v letu 1997.

HVALA LEPA!

Poveljnik PGD Mengeš

DRUŠTVA

AKCIJA!!!

Zdravje za vse –
do leta 2000!

**Ukrepajmo DANES,
da ne bo JUTRI že
PREPOZNO!**

Za kaj gre?

Patronažne sestre, ki se vsak dan pri negi hudo bolnih ljudi srečujemo s pisano paleto zapletenih bolezenskih stanj, ko lahko zdravnikom pomagamo le "gasiti požar", se kot preventivne delavke na terenu še posebej zavedamo, kako pomembno je ukrepati, dokler je človek še zdrav, da do bolezni sploh ne bi prišlo. S pravočasno napotitvijo k zdravniku bi mnogokrat ne le pripomogli k upočasnitvi neke bolezni, temveč tudi k delnemu preprečevanju nastanka njenih nepopravljivih posledic.

Kako? Kje? Zakaj? Kdo?

Ne le, da ima skoraj polovica ljudi, ki umrejo, usodne okvare na srcu in ožilju. Veliko je dokazov, da zvišan krvni tlak – ta tihi ubijalec – ogroža že vsakega petega ali celo četrtega odraslega človeka. Le polovica teh bolnikov jemlje zdravila, tretjina ljudi sploh ne ve, da to bolezen ima, le petina jih je zadovoljivo zdravljenih. Prav tako oboleva 3 do 6 % vsega prebivalstva v Sloveniji za sladkorno boleznijo (4000 do 5000 novih primerov vsako leto).

Obolevajo moški in ženske – že po 40 letu, največ se jih odkrije po 50 letu (96 % tip 2, le manjši procent predstavlja sladkorna bolezen tip 1, ki jo odkrijejo pred 30. letom).

Razmišljanje, kako ponuditi slehernemu občanu eno izmed možnosti, da si izmeri svoj krvni tlak, istočasno lahko tudi krvni sladkor, smo že v jeseni 1997 razložili članom Rdečega križa, ki nedvomno predstavljajo v Mengšu eno najštevilčnejših prostovoljnih združenj.

Takoj so imeli dovolj razumevanja za akcijo in so del sponzorskih sredstev, ki jih z vso prizadevnostjo svojih članov skrbno razporejajo za prepotrebno humano pomoč, namenili za nakup novega aparata za merjenje krvnega pritiska in aparata za merjenje krvnega sladkorja.

Dogovorili smo se, da bo omenjena akcija **ZA BOLJŠE ZDRAVJE MENGŠANOV** potekala vsak četrtek od 8. do 9. ure v prostorih **Zdravstvenega doma v Mengšu** (začnemo 19. februarja 1998). Krvni tlak bodo merile patronažne sestre ZD Domžale ali Mengša ob istočasnem svetovanju "za zdravo življenje". Če bo praksa pokazala, da je zanimanja dovolj in bo za tak pristop imela posluš tudi občina (kot ga je imela za začetek akcije), bomo občasno lahko organizirali predavanja o najbolj pomembnih dejavnikih tveganja s ciljem – **STORIMO NEKAJ ŽE DANES, NE ČAKAJMO NA JUTRI, MORDA BO PREPOZNO...**

Zakaj meriti krvni sladkor?

Da bi zgodaj odkrili sladkorno bolezen, ki je kronična in ki se kaže z zvišanim sladkorjem v krvi. Vemo, da ni hude in manj hude sladkorne bolezni – je le urejena (nadzorovana) in tista neurejena (nenadzorovana) ali morda še neodkrita sladkorna bolezen (nekaj let lahko traja neoprazno, posledice pa se razvijajo...).

Najpomembnejše je zgodnje preprečevanje posledic. Gre za trajne okvare ožilja vseh organov in posledično – srčni infarkt, možgansko kap, slepoto, odpoved ledvic, amputacije nog..., vse to vodi v prezgodnjo smrt ali hudo invalidnost.

Velikokrat gre za kombinacijo visokega krvnega pritiska, sladkorne bolezni, zvišanih maščob v krvi – posledice se razvijejo prej in mnogo hujše so lahko ...

Zato, pridite vsi tisti, ki se čutite sicer še zdravi, k zdravniku pa malokdaj zaidete ali sploh ne, ker preprosto nimate časa. Čeprav se zavedate, da preveč kadite, da je vaša teža previsoka, da se ne hranite pravilno, da se gibljete premalo, da ste stalno napeti..., pa le zamahnete z roko vsakič, ko vas obide čudna slabost, imate krče ali mravljinice v nogah, so noge pekoče ali mrzle, je dotik na toploto ali bolečino zmanjšan, ste zadihani prej kot včasih, vas žeja, morda brez vzroka hujšate, hodite pogosto na vodo, pa vas vse to še ne moti tako, da bi stopili do svojega zdravnika, se vsekakor oglasite!

Merjenje krvnega pritiska je neomejeno – zastoj, za preverjanje krvnega sladkorja pa bo zaradi potrošnega materiala za sprti treba odšteti 200 SIT. Prvih 100 občanov si bo tudi krvni sladkor lahko izmerilo zastoj, saj je ves potreben material nabavil RK Mengeš. Pohitite!

*V sodelovanju z RK in Občino Mengeš
za patronažno službo ZD
patronažna sestra Vida Čeb*

Združenje veteranov vojne za Slovenijo v Občini Mengeš

■ Letos bo minilo sedem let od vojnega spopada, v katerem si je Slovenija zagotovila suverenost na svojem ozemlju. Minilo bo tudi eno leto od ustanovitve Sekcije Združenja vojnih veteranov (ZVVS) v Občini Mengeš, ki deluje v okviru ZVVS Slovenije.

■ V mengeški občini je trenutno evidentiranih preko 50 članov ZVVS. Dejansko je v vojni sodelovalo več Mengšanov, zato pričakujemo postopno povečanje članstva, saj nekateri občani še niso seznanjeni z možnostjo vključitve v to organizacijo.

■ Organizacijo ZVVS v Občini Mengeš vodi petčlanski odbor, predseduje mu Marko Trampuž, ostali člani pa so Andrej Levč, Matevž Dolinšek, Anton Kossec, Jože Hočevar in Peter Gubanc ml.

■ Člani ZVVS so lahko vsi tisti, ki so na podlagi dolžnosti ali prostovoljno sodelovali v osamosvojitveni vojni v okviru tedanje teritorialne obrambe, narodne zaščite, civilne zaščite in civilne obrambe. Sodelovanje mora biti dokazano v skladu s predpisi, ki urejajo status članstva ZVVS.

■ ZVVS je v letu 1997 od Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve prejelo odločbo o pridobitvi statusa društva, ki deluje v javnem interesu. To pomeni, da v prihodnjih letih lahko pričakujemo sistemsko financiranje iz občinskega proračuna in s tem zagotovilo za nadaljnji obstoj ZVVS Mengeš.

■ Na ustanovnem zboru maja lani smo, na podlagi Statuta ZVVS Slovenije, sprejeli naslednje temeljne naloge mengeške sekcije:

D R U Š T V A

Ustanovni zbor ZVVS je bil v gostišču Vincent v Mengšu

- evidentiranje novih članov, ki izpolnjujejo pogoje za članstvo v ZVVS in to želijo postati,
- seznanjanje javnosti z znanimi in neznanimi dogodki iz leta 1991,
- sodelovanje na spominskih svečanostih ob obletnicah dogodkov v procesu priprav na vojno ter v vojni,
- nudenje vsestranske pomoči svojim članom, ranjenim in svojcem padlih v osamosvojitveni vojni,
- ohranjanje prijateljskih odnosov med članstvom, ne glede na njihova politična, stanovska in svetovnonazorska prepričanja.

Poleg naštetih nalog v letu 1998 načrtujemo pridobitev svojega prapora, s katerim bomo doma in drugod po Sloveniji dokazovali prispevek Mengšanov pri osamosvojitvi Slovenije.

Tajnik ZVVS Mengeš, Peter Gubanc ml.

P R I S O S E D I H

Moravska planinska pot!

Planinsko društvo Moravče je še mlado, staro pet let in edino v moravški občini. Je zelo delovno, trenutno ima preko 650 članov, vseh starosti, najstarejši član je Jože Jamšek iz Negastrna, star 82 let, upokojenec. Društvo je v tem času opravilo markiranje po celotni Moravški poti, ki zajema celotno novo občino Moravče, delno občine Zagorje, Litija, Lukovica in Domžale. V zvezi s tem je bila izdana knjižica – vodnik. Na Moravški planinski poti boste spoznali in doživeli vso naravno in zgodovinsko paleto naše doline. Naj vam to doživetje ostane kot trajen spomin na nov izziv odkrivanja narave in življenja pod Limbarsko goro, je zapisal Matjaž Kočar, dr. vet. med. in župan občine. Planinsko društvo ima organe, ki so delavni na vseh področjih vse leto. Imajo seje, na katerih razpravljajo o tekočih zadevah. Vsako leto izdajo "Načrt izletov in pohodov" in organizirajo občne zборе v Kulturnem domu. Nedavno je bil

P R I S O S E D I H

občni zbor s številčno udeležbo in kulturnim programom, ki so ga izvedli mešani pevski zbor (Komorni zbor) KID Limbar pod vodstvom zborovodkinje Elizabete Kunaver. Podeljena so bila posamezna priznanja, značke, medalje in praktična darila. Planinsko društvo pa je prejelo priznanje Republiške zveze, na kar smo ponosni vsi člani PD Moravče. Na občnem zboru smo opravili javne volitve novega upravnega odbora in tudi izvolili novega predsednika PD za nadaljnjih pet let, gospoda Franceta Kmetiča, ki je bil že sedaj član upravnega odbora. Zahvalil se je za zaupanje in obljubil, da bo program skušal s pomočjo članov uresničiti. Naj omenimo, da je prejšnji predsednik Niko Capuder odgovorno delo opravljal od začetka registracije društva do občnega zbora, in sicer uspešno. Na njegovo željo pa je bil te funkcije razrešen 16. januarja letos. Po končanem občnem zboru je bilo prijatejsko planinsko srečanje ob polovici klobase, kruhu in pijači. Seveda ni manjkalo domače glasbe in plesa na odru pozno v večerne ure.

Jože Novak

TELEFONSKI ŠTEVILKI, KI SI JU VELJA ZAPOMNITI: 712 884 IN 716 194

VETERINARSKI DOM DOMŽALE d.o.o.

1. januar 1998 je zanesljivo ena izmed pomembnejših prelomnic v organiziranosti veterinarske službe na našem območju. Po daljšem času se je sedež veterinarske dejavnosti iz Kamnika in Grosuplja vrnil v Domžale, na Ulico talcev 10 (za Srednjo šolo Domžale – prostori nekdanjega dijaškega doma). Tako smo po 10 letih spet dobili veterinarsko službo s sedežem v Domžalah. Po zagotovilih direktorja dr. vet. med. Damjana Gašperina, nam zagotavljajo kompletne storitve za vse velike in male domače živali.

VETERINARSKI DOM DOMŽALE

Organiziran je kot d.o.o. – zasebna veterinarska organizacija z družbeniki. Pooblaščen je za opravljanje veterinarskih storitev za območje občin Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče. Delo opravlja šest zaposlenih, med njimi so štirje doktorji veterine, eden tudi magister specialist, in dva veterinarska tehnika. Služba je organizirana glede na število uporabnikov na posameznem območju in zagotavlja, da prav nihče od uporabnikov ne ostane brez potrebnih veterinarskih uslug. Opravljajo vse storitve s področja preventive, terapije in veterinarsko-sanitarni nadzor v prometu, pripravljeni pa so tudi na možnost prevzema koncesij, ki jih podeljuje država.

VELIKO POVEDO ŠTEVILKE

Veterinarski dom Domžale poleg nujnih spremljajočih delovnih prostorov obsega splošno in specialistično ambulanto za male živali, kjer je tudi sodobno opremljena operacijska soba, ki omogoča manjše pa tudi večje kirurške posege bolnih malih živali. Razmišljajo o rentgenu in aparatu za krvno diagnostiko. Na tem področju sedaj uspešno sodelujejo z Veterinarsko fakulteto in tudi z Zdravstvenim domom Domžale. Veterinarski dom Domžale je tudi računalniško dobro opremljen, saj vodijo evidence živali, ki spadajo v njihov delokrog, obsegajo pa okoli 4500 krav, 800 prašičev ter 2500 psov in mačk. Omenim naj tudi, da imajo zelo dobro opremljeno "lekarno" z veterinarskimi zdravili, ki ih predpisujejo svojim pacientom. Poleg cepljenj, o semenjevanj in drugih preventivnih dejavnosti, splošne in specialistične ambulante za male živali izdajajo tudi zdravniška spričevala, ki so potrebna ob kupoprodajnih pogodbah za prevoz živali iz ene upravne enote v drugo ali ob odvozu živali v klavnico ter opravljajo druge veterinarske storitve.

DELOVNI ČAS

Delovni čas na sedežu ambulante in sprejem pozivov na tel. št. 712 884 in 716 194 je vsak delavnik od 7. do 11. ure, ob sobotah od 7. do 9. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 8. do 9. ure. V tem času obratuje tudi splošna in specialistična ambulanta za male živali, ki je ob delavnikih odprta tudi od 17. do 18. ure. Naročila za o semenjevanje plemenic sprejemajo na isti telefonski številki vsak delavnik in soboto od 7. do 9. ure, ob nedeljah od 8. do 9. ure, prosijo pa, da imate ob obisku veterinarja pripravljeno napisano ušesno številko plemenice. Poleg naročil za o semenjevanje govedu sprejemajo naročila za o semenjevanje svinj.

STALNA PRIPRAVLJENOST IN DEŽURSTVO

Veterinarski dom Domžale se trudi, da bi bile njihove storitve vedno dosegljive uporabnikom. Zato v sodelovanju s Centrom požarne varnosti Helios Domžale, Količevo 2a zagotavljajo stalno pripravljenost in dežurstvo. Če potrebujete storitve veterinarske službe v času od 14. do 6. ure zjutraj, lahko pokličete tel. št. 713 848, kjer vam bodo povedali za dežurnega veterinarja ali sprejeli naročilo. Gospod Gašperin posebej pohvali fante s Centra, saj z nesebičnim in prizadevnim delom veliko prispevajo, da so uporabniki zadovoljni.

CELOVITA OSKRBA VAŠIH MALIH ŽIVALI

Kot je povedal dr. Bogdan Orehek, dipl. veterinar, ni dneva, ko njihove ambulante ne bi obiskal kdo od lastnikov malih živali. Sodobno opremljeni prostori omogočajo, da Veterinarski dom Domžale d.o.o. nudi celovito veterinarsko oskrbo vsem živalim. Ob tem bi vse lastnike psov radi obvestili, da jim ni treba čakati rednega vsakoletnega preventivnega cepljenja proti steklini, temveč to na sedežu ambulante lahko opravijo vsak dan v času uradnih ur in se na tak način izogone gneči, pa tudi morebitnim težavam zaradi pomanjkanja časa v terminih, določenih za cepljenje proti steklini.

Če potrebujete veterinarske storitve, je prvi naslov: **Veterinarski dom Domžale d.o.o. Domžale, Cesta talcev 10, 1230 Domžale.**

IZOBRAŽEVANJE

1. marec

SVETOVNI DAN CIVILNE ZAŠČITE

Pomen zveze NATO pri naravnih nesrečah

Vloga zveze NATO že dolgo ni več omejena samo na vojaška posredovanja, ampak posega tudi na področje nujenja pomoči ob velikih naravnih in drugih nesrečah.

NATO se za reševanje kriznih razmer in vzpostavljanje stabilnosti ob naravnih nesrečah prizadeva že od katastrofalnih poplav Severnega morja leta 1956, ko se je izkazalo, da je v takih primerih potrebna pomoč med članicami zveze.

Leta 1995 je Severnoatlantska zveza sodelovanje na področju varstva pred naravnimi nesrečami razširila tudi na države izven zveze NATO. Tovrstno sodelovanje je opredeljeno v projektu "Partnerstvo za mir", kamor je vključena tudi Slovenija.

Dokument, ki opredeljuje omenjeno pomoč, se imenuje "Načela zveze NATO o sodelovanju pri nujenju pomoči ob nesrečah v miru" in natančno predvideva postopke sodelovanja pri nujenju pomoči ob nesrečah. Pri tem je potrebno poudariti, da vsaka država, ki jo je prizadela nesreča, avtonomno vodi zaščito in reševanje, NATO pa ji pri tem nudi pomoč. Oblike pomoči so naslednje:

- prevozi na kopnem, morju in v zraku,
- oskrba z gorivi in hrano,
- obnavljanje industrije,
- vzostavljanje telekomunikacij,
- zdravstveno varstvo prebivalcev,
- sodelovanje strokovnjakov in reševalcev.

Nudenje pomoči vodi "Višji odbor zveze NATO za civilno načrtovanje ukrepov za

IZOBRAŽEVANJE

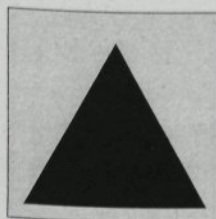
krizne razmere". Velik pomen pri varstvu pred naravnimi nesrečami zveza Nato posveča preventivnim ukrepom. Zato pri partnericah vzpodbuja pripravo nacionalnih ocen ogroženosti in načrtov ukrepanja ob nesreči, ki mora določati tudi postopke usklajevanja pomoči. NATO s partnerji sklepa dvostranske dogovore, s katerimi vnaprej odpravlja probleme, ki bi ob nesreči ovirali nudenje pomoči (prevoz opreme preko državne meje, carine, plače in zavarovanja reševalcev...).

Vse članice "Partnerstva za mir" imajo pri nudenju pomoči ob nesreči enak status kot članice zveze NATO.

V okviru zveze NATA in "Partnerstva za mir" veliko pozornost posvečajo usklajenosti standardov opreme in postopkov ukrepanja ob nesrečah oziroma interoperabilnosti, kot temu pravijo v NATU. Skupni cilji interoperabilnosti člani "Partnerstva za mir" vključujejo: medicinske standarde pri zaščiti in reševanju, krvodajalstvo, medicinsko letalsko evakuacijo, oskrbo z letalskim gorivom, oskrbo z vodo, ravnanje s tovorom, elektroagregate, zračne prevoze, operacije iskanja in reševanja, pripravljenost enot, označevanje in obveščanje o območjih z nevarnimi snovmi, letališke postopke in znanje uradnih jezikov zveze NATO.

Usklajevalnim procesom na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami se tudi Slovenija ne bo mogla izogniti, še posebno, če želi postati članica zveze NATO. Usklajevanje standardov z NATOM seveda ne bo enostavno, vsekakor pa bo koristno, saj je Slovenija izpostavljena številnim naravnim nesrečam.

Peter Gubanc, dipl. obr.

Mednarodni znak
Civilne zaščite
(moder trikotnik v
oranžnem kvadratu).

NAŠ VRTEC

VRTEC MENGEŠ PONOVO NA SVOJI POTI

✿ Prvi mesec dela v Vrtcu Mengeš je za nami. Otroci sprememb niso občutili, saj je zanje kljub spremembam potekalo vse tako, kot so bili navajeni.

✿ Zadnji četrtek v mesecu januarju smo nekaj večernega časa posvetili medsebojnemu druženju otrok in odraslih. Otroci iz obeh naših vrtcev so nam pokazali, kaj vse že znajo, niso varčevali s pogumom, pred povabljenimi gosti so nastopili suvereno in samozavestno.

✿ Na naši prireditvi ob odprtju novega zavoda so nas od povabljenih gostov počastili s svojo navzočnostjo gospod župan Janez Per, gospod predsednik Sveta Občine Mengeš Alojz Janežič, gospod svetnik Peter Gubanc, gospod svetnik Janez Dimec s soprogo, gospa svetnica Tatjana Sivec-Strmšek in gospa Rika Binter, ki je vestno beležila dogodke na filmski trak. Vsem se za obisk lepo zahvaljujemo in si želimo, da bi tudi v prihodnje prijetno sodelovali.

✿ Predšolska vzgoja za Mengeš ni nekaj povsem novega, podobna oblika dela s predšolskimi otroki je v Mengšu potekala že takoj po končani drugi svetovni vojni. Daljnega leta devetnajsto petinštiridesetega je bila organizi-

rana posebna oblika varstva za otroke, ki so v vojni izgubili oba starša. Vojne sirote so v vrtcu, takratnem DID-u, bivale podnevi in ponoči, malčki, ki pa so imeli starše, pa so bili v vrtcu tisti del dneva, ko so bili starši na delu ali pa na prostovoljnih delovnih akcijah. DID (kar pomeni Dom igre in dela) je vodila dr. Keršičeva, pri delu z otroki pa sta ji pomagali gospa Milena Durjavo in učiteljica na mengeški šoli gospa Ida Trobec. Tovrstni vrtec je bil ukinjen leta 1951.

✿ Kar nekaj let predšolski otroci v Mengšu niso imeli organiziranega varstva; le-to je bilo zopet omogočeno z ustanovitvijo "Stanovanjske skupnosti" leta 1960. Pod njeno streho so vzniknile različne dejavnosti, med njimi tudi vrtec, ki je dobil svoje prostore v sedanjem Trdinovem hramu. Upravnica vrtca je bila gospa Ida Trobec, z najmlajšimi Mengšani pa sta se ukvarjali gospa Tončka Maligoj in gospa Ksenija Orehek. S kvalitetnim

"Joj, kaj vse že znam in zmorem sam!"
T'ršica Tončka je vesela pohvalila malega domiselneža.

delom je raslo tudi zaupanje staršev, v vrtec je prihajalo vedno več otrok, prostori so bili premajhni, dodatno igralnico je vrtec dobil v sedanjem kulturnem domu.

✿ Mengeš se je razvijal, Mengšanov je bilo vedno več, leta 1970 so se vrtičkarji s svojimi vzgojiteljicami preselili v novo stavbo na Zoranini – v vrtec Sonček. Sonček je že lani praznoval 27. rojstni dan, otroci se v njem prijetno počutijo, čeprav je zašel že v lepa "srednja" leta, potrebuje pa kar precej lepotnih popravkov in lepo mero sredstev iz postavke občinskega proračuna – vzdrževanje vrtcev za nova okna, garderobno pohoštvo, ograjo, tobogan, tudi peč v kotlovnici včasih pokašlja.

✿ Vzgojiteljice, pomočnice in otroci pa "kašljajo le takrat", kadar je v vrtcu obisk virusov močno povišan.

✿ Leta 1986 se je vrtcu Sonček pridružil še vrtec Gobica, ki že dvajseto leto skrbi tudi za tiste malčke, ki raziskujejo svet še na vseh štirih nogah. Tudi vrtec Gobica s centralno kuhinjo, v kateri kuhamo kosila tudi za tri domžalske vrtce, kliče po obnovi. Lani smo uspeli modernizirati kuhinjo v delu, kjer pripravljamo termično pripravljene obroke, letos pa kliče po zamenjavi pomivalni stroj, ki je v vseh letih pridno pomival po štirideset ur na teden. Treba bo obnoviti in zamenjati ventile v kotlovnici – skladišču za toplo vodo, zamenjati dotrajan tobogan, gugalnice, hišico za igrala, ga prebeliti, pa še bi se kaj našlo.

✿ Vem, da se bodo svetniki pri branju tele vsebine počohali po glavi in rekli: "Ja,

sedaj, ko smo na svojem, so pa sami stroški." Vem, dragi moji gospodje, res so, res pa je tudi, da so bila sredstva za vzdrževanje vrtcev za nas vedno prenizka, za tiste, ki pa proračun sestavljajo, pa vedno previsoka. Najti bomo morali pametno rešitev za vse, najboljšo pa za otroke, saj verjetno veste, da v vzgojni literaturi vse pogosteje zasledimo misel: "Prvih tisoč dni je najbolj pomembnih za otrokov psihofizični razvoj."

✿ Strokovne delavke v vrtcih se te misli zavedamo in si vsakodnevno prizadevamo, da bi misel praktično uresničile. Teorijo potrjuje pedagoška praksa, pomoč staršev v skupini pa je dobrodošla, saj pripomore k dobremu počutju in razvoju otrok, ki so v varstvu v naših dveh vrtcih. Nekoliko sedanjosti pa nekaj spominov naj nam pomaga, da bomo našli pravo pot in po njej prijetno hodili.

✿ Pri spominih mi je pomagala gospa Tončka Maligoj, ki se je prijazno odzvala našemu povabilu in si ogledala prireditev, ki so nam jo pripravili "tamali" in "ta-veliki" vrtičkarji.

Mica Kavka

Mladi violončelisti so nas decembra popeljali v prijetno božično praznovanje.

'Življenje v naravi' v Črmošnjicah v domu LIPA

Letos smo se četrtošolci življenja v naravi udeležili že drugič.

Ker so bile lanskoletne in letošnje izkušnje pozitivne, upamo, da bo ta oblika dela postala stalna.

Dejavnosti so potekale v dveh izmenah. V prvi izmeni, od 15. 12. do 19. 12. so bili učenci 4. a in 4. c razreda, v drugi izmeni, od 5. 1. do 9. 1. učenci 4. b in 4. d razreda. Udeležilo se je 70 učencev.

V okviru pouka so se učenci seznanili z bližnjo in daljnjo okolico Črmošnjic, spoznavali so notranjsko-dolenjski svet ter rastlinstvo in živalstvo v njem. Imeli so pohod na Gače in na Mirno goro, kjer je gozdna učna pot, ki je ena najlepše urejenih v Evropi. Imeli so različne športne dejavnosti, brez kulture in zabave pa tudi ni šlo. Pripravili so prijeten kulturni program na spoznavnem in zaključnem večeru.

Teme iz naravoslovja so bile podane zelo zanimivo. Učenci so z navdušenjem in s praktičnim delom sodelovali pri pridobivanju novega znanja.

Teden, ki smo ga preživeli, je hitro minil in z lepimi občutki smo se vrnil domov.

**Spremljevalki:
Dona Brank, Nada Javh**

Črmošnjice

■ 15.12.1997 smo se odpravili v Črmošnjice. Ko smo prišli, smo se porazdelili po sobah, zložili prtljago in odšli na kosilo. Prvi dan smo se bolj spoznavali, pravo delo se je začelo šele naslednji dan.

■ Spoznali smo prijazne učitelje, ki so nas veliko naučili o naravi. Preučili smo veliko stvari v naravi, med drugim tudi:

Zrak vdihavamo neprenehoma in kisik v njem nam omogoča, da živimo, kljub temu pa zrak le redkokdaj opazimo in se ga večino časa sploh ne zavedamo. Ena redkih priložnosti, ko zrak vidimo, so zračni mehurčki pod vodo. Veliko lažje pa opazimo učinke zraka na okolico. Ko se zrak segreje, postane redkejši in se dvigne, ker ga okoliški hladnejši in gostejši zrak spodrine. Ptice in jadralci izkoriščajo dvigajoči se topli zračni tok za jadranje. Zrak, ki se giblje, ima dovolj moči, da lahko potiska jadralnice in vrtilne mline na veter. Ob besedi zrak pomislimo na:

• kisik	• sneg
• človek	• voda
• dihanje	• vreme
• veter	• toča
• čist	• sonce
• onesnažen	• dim
• nebo	• prozoren (neviden)
• letalo	• vonj
• rastline	• plin
• živali	• teža (gravitacija)
• oblaki	• tlak (pritisk)

■ Poznamo tudi stisnjen zrak. Zračnica se polni, če z zračno tlačilko potiskamo vanjo vedno več zraka. Zrak v njej je stlačen v majhnem prostoru. To je stisnjen zrak. Tlak zraka je tolikšen, da sile v zračnici lahko nosijo kolo ali avtomobil. Sila stisnjenega zraka lahko razbije beton. Stisnjen zrak uporabljajo za pogon vrtalnikov. Zračni tlak merimo z napravo, ki se imenuje barometer. Zračni tlak je odvisen od višini (nižje smo, večji je zračni tlak, višje smo, manjši je zračni tlak). Zračni tlak je posledica teže zraka.

Temperaturo zraka merimo s termometri. Enota je stopinja celzija.

■ Kje nastaja zrak?

Zelene rastline so za življenje zelo pomembne, ker oddajajo kisik. Zato ne smemo posekati gozdov in moramo varovati zeleno okolico. Kisik nastaja, ko zelene rastline pridobivajo hrano iz ogljikovega dioksida in vode. Energijo dobijo od sonca.

Anže Kveder 4. a

Črmošnjice

V Črmošnjicah je lepo,
čeprav v gozdu je temno.

Odšli smo v gozd po imenu Kočevski rog
ter v domu pili čaj in sok.

Sobe v domu tudi ocenjujejo,
saj one tudi red potrebujejo.

Dopoldne so na vrsti sprehodi po naravi
ter jagodnice, spisi in milibari.

Popoldne se že zvečer,
z gozda se prikažejo zveri.

Zvečer pa v postelje pohitimo vsi,
če ne, nam šiba maha, ki držijo jo učitelji.

Urša Golob, 4. c

Črmošnjice

Bil je ponedeljek, dan, ki smo ga vsi nestrpno čakali. S potovalko v rokah in polni dobre volje smo prispeli v Črmošnjice. Tamkajšnji učitelji so nas lepo sprejeli. Seznanili so nas z osnovnimi pravili bivanja v domu. Namestili smo se v sobe. Kmalu zatem smo imeli kosilo, ki je bilo usak dan ob točno določenem času. Po končanem obroku smo imeli nekaj prostega časa. Namenili smo ga branju, pisanju, pa tudi na telefoniranje domov nismo pozabili. Sledile so popoldanske aktivnosti. V družbi učiteljev smo se naučili veliko novega. Učitelji so nas učili o zračnem tlaku, električni energiji, seznanili smo se z orientacijo v naravi in se preizkusili v lokostrelstvu. Proti večeru smo bili bolj ustvarjalni. Izdelovali smo origame, risali na svilo in naredili drevesa iz naravnih materialov. Bili smo že pošteno lačni, zato smo lakoto potešili z večerjo. Učitelji so zvečer pripravili večerno animacijo. Zadnjo noč smo imeli celo zaključni večer, na katerem smo se dodobra naplesali. Po napornem dnevu smo legli k počitku. Zjutraj smo se zbudili, se dobro oblekli in odhiteli na dvorišče pred domom, kjer smo imeli jutranjo telovadbo. Po končani rekreaciji smo odšli na zajtrk. Hitro smo pospravili in se uredili. Pričele so se dopoldanske aktivnosti. V sredo smo odšli na dolg pohod na Gače. Veliko smo bili v gozdu, ogledali smo si potok in okolico Črmošnjic. Zadnji dan smo imeli orientacijo po opisani poti – lov na lisico. Preizkusili smo se v bitrosti, spretnosti in znanju.

Tako je potekal teden bivanja v Črmošnjicah. Upam, da bom imela priložnost preživeti še kakšen tako lep teden.

Petra Babnik 4. c

Jagode

Verjetno se sprašujemo, kako jagode vzgajajo, ko jih v trgovinah praktično preko celega leta lahko kupujemo. Jagoda je velika skoraj kot pest in krvavo rdeče barve, ko pa jo pokusimo, praktično nima niti močnega okusa niti arome po jagodah. Te jagode so seveda drugačne kot naše gozdne jagode, saj so križanci med podvrsto jagode, ki raste med Teksasom in Labradorjem ter med jagodo, ki raste na Havajih in ob pacifiški obali severne in Južne Amerike. Te križance so kasneje vzgajali tako, da so dobili jagode s takimi lastnostmi, kot jih danes poznamo. Jagode sadimo glede na vremenske razmere od zgodnje pomladi pa do jeseni. To nam omogočajo posebne tehnologije vzgoje sadik:

1. Zelene sadike dobimo, ko od matične rastline, ki je pričela poganjati živice, ohranimo 4 do 5 živic in jih, ko se že ukoreninijo in imajo dobro razvit koreninski sistem, presadimo med 15. julijem in 15. avgustom.

2. Hlajene sadike so razvili v Kaliforniji, ker v območju z milimi zimami rastline sploh ne prenehajo rasti in ne doživijo zimskega mirovanja. Zato so s hlajenjem nadomestili pomajkanje zimskega mraza. Hlajene rastline so zato bujnejše in imajo večje plodove. Od zelenih sadik se razlikujejo le po času izkopa.

3. Čakajoče sadike pa so zadnji dosežek tehnologije. Jagode vzgajajo in jim v nekem trenutku namenoma zaustavijo rast s podhladitvijo in skladiščenjem do -2°C. Take sadike tudi prodajajo po celem svetu. Ko tako sadiko kupite, je dejansko v zmrznjenem stanju, nato jo počasi segrejete in posadite. Ne boste verjeli, po 7 do 8 tednih take jagode že obiramo. Jagode so bile zaustavljene v rasti tik

pred cvetenjem, ko pa jim po prisilnem zimskem spanju omogočimo nadaljnjo rast, zelo bujno rastejo in takoj rodijo. Zato je datum obiranja jagod povezan s terminom sajenja. Pri nas se najbolje obnesejo jagode, ki jih sadimo julija, pridelek lahko nabiramo septembra, glavna rodnost pa je naslednjo spomlad.

Čakajoče sadike jagod sadimo na grebene, pokrite s črno folijo in spodaj položeno namakalno cevjo. Pridelek po sadiki je v naših razmerah lahko od 0,3 do 1,0 kg. Ker prihaja čas naročanja sadik jagod, naj spomnimo na tista dela, kjer pridelovalci največkrat delajo napake.

PRED SAJENJEM:

- Pred polaganjem folije dobro obdelajte tla do drobne grudičaste strukture, vsaj 14 dni pred sajenjem, da se tla sesedejo.

- Če vam ni uspelo pognojiti tal z mineralnimi gnojili vsaj dva tedna pred sajenjem, morate zaradi nevarnosti ožigov na rastlinah tla že nekaj dni pred sajenjem dobro namočiti.

- Pri nakupu črne folije dobro razmislite o razdaljah med vrstami. Pomembno je, da razdalja ni prevelika, saj nam potem plodovi v zorenju ležijo v blatu v medvrstnem prostoru. Priporočene razdalje sajenja so med 25 in 30 cm med vrstama na foliji in 20 do 35 cm v vrsti, odvisno od sorte in tehnologije pridelave jagod.

- Naredite čim višje sadilne grebene.

- Jagod nikoli ne sadite v suha tla, pa tudi preveč mokra naj ne bodo.

- Zelo pomembna je višina sajenja jagod; poganjek mora biti nad tlemi, korenine

pa dobro utrjene v tla.

- Vedno sadite sadike jagod znanega in priznanega izvora.

- Sadike jagod morajo biti pred sajenjem popolnoma ohlajene, kar pomeni, da morajo iz hladilnice dan ali dva pred sajenjem.

- Nikoli ne pustite zabojev s sadikami jagod dalj časa na soncu, saj vam lahko v nekaj urah propadejo.

PO SAJENJU:

- Po sajenju je treba zaradi ožigov ob visokih temperaturah hladiti razgreto folijo in sadike; če nam namakalni sistem omogoča, je najbolje, če v kratkih intervalih (10–15 minut) rosimo rastline ves dan.

- V enem tednu po sajenju opravimo razne popravke; zapolnimo manjkajoča mesta, nagnemo zemljo na korenine oziroma jo pri pregloboko sajenih rastlinah odrgnemo, popravimo zamaknjeno folijo, naravnamo namakalne cevi.

- Plevel sproti odstranjujemo.

- Pri sadikah, kjer ne potrebujemo jesenskega pridelka (A+, A kakovostni razred), je treba cvetove odstranjevati sproti.

Vsem, ki so jagode pri srcu in bi jih želeli posaditi letos spomladi in poleti, bomo strokovno pomagali, zato se lahko obrnete na **dipl. ing. Marto Kos za potrebne informacije o tehnologiji in nabavi sadik.** (KSS – Komenda, Glavarjeva 63, 1218 Komenda, tel. 842 250).

*ing. Anton Jagodic
dipl. ing. Marta Kos*

KUHARSKI TEČAJ ZA KMEČKA GOSPODINJSTVA

Kmetijski zavod Ljubljana, Enota v Komendi, Kmetijska svetovalna služba za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti na kmetijah, Glavarjeva 63, Komenda, v sodelovanju z Občino Mengeš organizira 5 (pet)-dnevni tečaj kuhanja za gospodinje.

**Tečaj bo predvidoma od 14. do 18. aprila
od 16. do 20. ure na domačiji Šorn, Dobeno 8.**

Tečaj je prvenstveno namenjen gospodinjam kmečkih gospodarstev na področju Mengša, Topol, Loke pri Mengšu in Dobena. Skupina je omejena na 19 oseb.

Tečaj bo vodil mojster Robert Merzel.

**Stroški znašajo 6.000,00 SIT in jih plačate ob prijavi, ki jih sprejema
gospa Marta Kos, dipl. ing., KSS Komenda, tel. 842 250 do 10. marca
1998 oziroma do zasedbe polnega števila tečajnic.**

*Svetovalka za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti
Marta Kos dipl. ing.*

Obvestila

Kmetijsko-svetovalna služba Komenda obvešča in vabi, da se udeležite:

**Predstavitve hibridov koruze firme Pioneer, ki bo v sredo 4. marca 1998,
ob 10. uri, v prostorih Kulturnega doma Podgorje.**

Verjetno imate doma vsaj nekaj sadnega drevja in se vsako pomlad ubadate, kako bi ga oblikovali, da vam bo lepo uspevalo in še rodilo povrhu. Zato vas vabimo, da pridete na demonstracijo obrezovanja sadnega drevja, ki jo bo vodil **dipl. ing. Matjaž Maležič**, Sadna drevesnica Studenec, Kmetijski zavod Ljubljana.

Obrezovanju drevja bomo posvetili kar ves dan. Najprej se bomo zbrali v Mengšu pri gospodu Janezu Peru, Slovenska cesta 3, kjer bo prikaz obrezovanja starejšega sadnega drevja, nato pa se bomo premaknili v Suhadole 61 G pri Komendi na vrt gospoda Jožeta Pavliča. Tu bo prikaz obrezovanja sadnega drevja (jablane, hruške, slive, češnje, marelice, breskve) ter robidnic in ribeza.

Prikaz obrezovanja bo v soboto 7 marca 1998, ob 9. uri, pri gospodu Janezu Peru ter nadaljevanje ob 11. uri pri gospodu Jožetu Pavliču, Suhadole 61 G.

Predavanje dipl. ing. Antona Darovica bo namenjeno vsem, ki se ukvarjate z govedorejo. Predavatelj bo namenil pozornost prehrani presušenih krav in vzreji telet. **Predavanje bo v Komendi 11. marca 1998, ob 10. uri dopoldan.**

Anton Jagodic ing.

Razvajena NINA

Nina je nevoščljiva in godrnjava,
zelo rada drugim predava,
seveda ne mara, da njo kdo kara,
še na misel ji ne pride,
da še ni toliko stara
in da takih ljudi nihče ne mara.

Toliko časa sitnari in godrnja,
da ji mamica vse, kar želi, da.
Potem pa še hvala ne reče,
prav hitro vzame in v kot steče.
Nekaj časa je potem mir in mamica pravi:
"Zdaj pa lahko lupim krompir."

Očka je hud, ker to ni prav,
da Nina vsakega pocuka za rokav,
zahteva in hoče, pa tudi zajoče,
da vse dobi, kar si želi,
saj ne bo vedno tako.
Takrat bo za Nino hudo.

Ina Abel

NJEMU

*Ogenj si mojih ran,
trpljenje mojih noči,
nemir mojih iskanj.
Kdo naj preveri pot,
ki naju loči oba,
kdo naj zasluti žalost in
globine mojega srca?*

Ina Abel

Ob rob referendumu za gradnjo nove športne dvorane

Tudi krajan Mengša bi hoteli, tako kot nam je zaželel sam gospod župan, stopiti v novo leto z upanjem brez soočanja nestrpnosti do prizadevanj ljudi, ki delajo za dobrobit Mengša, še posebno, če so ti ljudje res pripravljeni sodelovati in sprejemati kompromise. Ali bo temu res tako, bo pokazal čas. Po vsej verjetnosti pa bo nestrpnosti vse več, ker se krajan zavedamo, da primanjkuje denarja ne samo v državni, ampak tudi v občinski blagajni. V časopisu Delo smo 6.1.1998 lahko prebrali, da je letošnji mengeški občinski proračun za petino manjši od lanskega in znaša 441 mio SIT, celih 100 mio SIT manj kot je znašal lani. Pri vsem tem pa naj bi bilo za športno ploščad v Topolah in Loki ter za športno dvorano v Mengšu namenjenih 45 mio SIT. Vsi se še dobro spomnimo svetilke za izgradnjo športne dvorane. Od kod potem tako optimistične in vse glasnejše zahteve oz. prizadevanja za oživitve gradnje športne dvorane? Kje je ostala težko pričakovana tržnica, kje so parkirni prostori? In nenazadnje, potrebuje mengeška osnovna šola, ki se spopada z veliko prostorsko stisko, nove učilnice. Ker občina v tem letu po vsej verjetnosti ne bo zmogla zagotoviti potrebnih 38 mio SIT in ker se je pomoči odrekla tudi država, je verjetno reševanje prepotrebnih prostorov osnovne šole prioritete pomena. Kaj res javno mnenje krajanov, enkratno dokazano s katastrofalnim izidom referendumu za uvedbo samoprispevka, nič ne velja? Pa ne, da bi bili proti, vendar vse v mejah realnosti. Po besedah gospoda Alojzija Janežiča, predsednika Občinskega sveta ne gre pri tem "samo za denar, čeprav naj bi bil tudi ta potreben, pač pa za zavest in prepričanje, da gre za napredek občine." Da je denar res potreben, ne samo občini, ampak tudi svetnikom, smo se

lahko prepričali v Delu 7.1.1998, ko smo prebrali, da si je mengeški Občinski svet na predlog svojega predsednika povišal sejnine za svoje člane in njihovih teles za 10 %. Ne gre pri tem za zneske sejin (od 4.400 pa do 11.600 SIT), ampak bolj za predlog, ki ga pa je predsednik umaknil, in sicer, da bi se tiste, ki zamujajo na seje, kaznovalo z odtegotovanjem sejnine. Brez komentarja!

Naj se povrnem k referendumu. Še dobro, da smo se lahko pravočasno s pomočjo "negativne propagande" gospoda mag. Štebeta lahko prepričali o upravičenosti gradnje športne hale, saj so podatki, izračuni in primerjave dovolj zgovorno povedali svoje. Saj nekaj se pa na finance tudi spoznamo. Vedno in povsod so argumenti za in proti, na pamet se lahko samo cvetlički. Govori se, da je bil celo gospod župan zaveden s predlogom o gradnji športne hale. Mogoče res, saj opravljanje nalog in iz njih izhajajočih obveznosti za enega samega človeka, ki hkrati opravlja poklic kmeta, muzikanta, župana in poslanca, ni mačji kašelj, pa naj si še tako prizadeva, da bi bil vsaj na enem področju stoodstoten. V vseh demokracijah bi predlagatelj ob tako negativnem rezultatu referendumu odstopil, vendar pri nas še nismo tako daleč.

Kaj bo mladina izgubila s tem, če še ne bo športne dvorane, bolje da ne govorimo, če pa se ji še vse do nedavnega ni moglo nabaviti oz. plačati iz občinske blagajne dveh košev na "starem" igrišču, kjer smo včasih uživali ob maratonski košarki med Mengšem in Mostami.

Pa še nekaj o izgledu Mengša. Kot izgleda, nikogar v občinski stavbi ni, ki bi ga motil pogled navzdol na "Hostnikovo" podrtijo, ki že leta krasi prostor ob glavni cesti. Ali za take malenkosti nimamo denarja?

Kar nekaj nas je, ki živimo v Mengšu in z Mengšem že od rojstva, zato nam ni

vseeno, kaj se dogaja v naši občini. Zanimiva bi bila na primer informacija, kaj je Mengšu prinesla najnovejša odločitev domžalske občine, da dodeli občini Moravče in Lukovici po 150 mio SIT, občini Mengeš pa 3 stanovanja. Ali spada ta odločitev še v okvir razmejitvene bilance?

In na koncu. Kaj bi porekel urednik glasila Mengšan, če bi odprl rubriko a la "Pisma bralcev"? Verjetno so še drugi ljudje, ki bi tudi radi povedali, kje pa njih čevelj žuli, sicer bi izgledalo, da ne spoštujemo volje krajanov.

Pa srečno.

Ilka Koren

Zakaj odstopam!

Brez moje vednosti je 4. februarja prišlo do sestanka župana, predsednika Občinskega sveta, tajnice Občinske uprave in vodje Referata za družbene in društvene dejavnosti. O ugotovitvah s tega sestanka sem bila obveščena šele isti dan zvečer na seji Občinskega sveta. Ugotovitve so bile, da je Mengšan slab, da svojega dela ne opravljam ustrezno in da bi moral Občinski svet imeti več vpliva na uredniško politiko. Prisotni na sestanku so tudi predlagali, **da izdajanje glasila prevzame Občina Mengeš in da uredništvo prevzame Referat za družbene in društvene dejavnosti.**

Glede na to ravnanje, ki ga ocenjujem kot skrajno nekorektno, ugotavljam, da funkcije odgovorne urednice zaradi izraženega nezaupanja in nestrinjanja glede prihodnosti Mengšana ne morem in ne želim več opravljati.

Uredniški odbor Mengšana je že pred novim letom predlagal nekatere spremembe v podobi Mengšana (boljši papir, barvna naslovnica, omejitev števila strani), ki bi ga, po moji oceni naredile privlačnejšega za branje, tudi zato, ker bi to pomenilo zaradi večje selekcije prispevkov, bolj kakovostno vsebino. Predlaganih sprememb Občinski svet še ni sprejel, saj naj bi jih najprej preučila ustrežna občinska služba. Do tega še ni prišlo, ker naj bi bilo z Mengšanom dovolj drugih problemov. Obravnavane pa so bile spremembe, ki jih omenjam zgoraj, namreč o prevzemu izdajateljstva Mengšana s strani Občine Mengeš.

Še vedno sem prepričana, da je v tej naši deželi toliko demokracije, da prevzemanje Mengšana s strani Občine Mengeš ne more uspeti, saj bi to verjetno pomenilo bdenje občinske uprave nad tem, da bo v Mengšanu o najvišjih organih v občini pisalo le najlepše. Tudi Občinski svet je tako dejanje ostro obsodil. Kljub temu žal verjamem, da to ni zadnji poskus vmešavanja politike v občinsko glasilo. Takih nevarnih igravic pa se jaz nočem igrati.

Vsem, ki bodo pri oblikovanju Mengšana sodelovali v prihodnosti, želim uspešno delo.

Urša Blejc

Izstopna izjava

Podpisana Milica Tomšič, članica Uredniškega odbora pri časopisu Mengšan izjavljam, da od današnjega dne dalje ne želim več sodelovati pri ustvarjanju tega časopisa. Za ta korak sem se odločila zaradi občutka brezkoristnega dela.

V soustvarjanje časopisa sem se vključila z veseljem in brez nastrojenosti proti

kateri od političnih strank ali proti občinskim veljakom. Tako vzdušje je bilo čutiti tudi pri ostalih članih, zato nismo nikoli ovirali objave člankov, ki so bili bolj kritični ali polemični. V vsem svojem delovanju se spomnim samo enega članka, katerega vsebina je bila prostaška, žaljiva in pod nivojem dobrega okusa, zato ga nismo objavili.

Zadnje čase se je proti nam zarotila Občinska uprava, ki je to zaroto poskušala že večkrat, pa smo se jim uspešno upirali. Imela sem občutek, da bi hoteli imeti pregled nad vsemi prispelemi članki, ki bi jih po lastni presoji cenzurirali, da ja ne bi bilo objavljeno kaj "slabega" o njih in o njihovem delu. Niso se zavedali in se tudi zdaj ne, da so kot oblast, pa čeprav samo občinska, izpostavljeni budnim očem opazovalcev in kritikov. Nam se je to zdelo naravno in čisto normalno, saj strele pogosto sekajo v vrhove.

Ker se je v zadnji številki Mengšana pojavilo v člankih nekaj kritik na račun župana gospoda Janeza Pera in občine, je po mnenju uprave in večine svetnikov temu kriv Uredniški odbor, ki je objavo omogočil. Na zadnji seji Občinskega sveta so zato udrihali čez Uredniški odbor, namesto, da bi se vprašali, kaj lahko pri svojem delu izboljšajo, da ne bo več toliko kritik.

S takim ravnanjem so vsi zgoraj omenjeni pokazali, da še niso zreli za demokracijo in da so zazrti v svoja občinska dvorišča, kjer bodo s takim razmišljanjem in ravnanjem ostali še zelo dolgo.

Res, da vsi svetniki niso bili takega mnenja, zato se tem, ki poznajo načela demokracije in ki cenijo naše delo, za podporo zahvaljujem.

Ker bodo odslej časopis Mengšan krojili na Občini Mengeš in bo uredništvo v Referatu za družbene in društvene

dejavnosti, Občini Mengeš oz. njeni upravi, svetnikom in županu ob tej priložnosti predlagam, da časopis Mengšan preimenujejo v **MENGEŠKO OBČINSKO TROBILO**, ki bo godlo samo tako, kakor bodo hoteli.

Na moje "tipke" ob tem ne bodo pritiskali!

Milica Tomšič

Po naši domovini sem se vozila, mnogo Lok sem obhodila, to Loka je pri Mengšu, da se ve, čeprav napis ti tega ne pove.

Loke v Sloveniji:

Loka pri Črnomlju, Loka pri Dobrni, Loka pri Framu, Loka pri Zidanem Mostu, Loka pri Žusmu, Loka (Koper), Loka (Maribor-Starše), Loka (Novo mesto), Loka (Tržič).

Lep pozdrav Milica Erčulj

V življenju nimamo ničesar,
kar bi bilo naša last.
Vse nam je samo dano
za določen čas;
tudi ljudje, ki jih imamo radi

(Metka Klavišar)

Zahvala

Ob boleči izgubi našega
dobrega moža, sina, očija,
starega očeta, brata, strica,
svaka in tasta

FELIKSA ANDREJKA z Rodice

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, znancem,
prijateljem, sodelavcem AS Dom-
žale, sodelavcem Stola in vsakemu
posebej, ki ste se poklonili v njegov
spomin, ga pospremili na zadnjo
pot, darovali cvetje, sveče in
darove za sv. maše. Hvala za
izrečena ustna in pisna sožalja.
Posebno se zahvaljujemo gospodu
župniku Janezu Kvaterniku,
pevkam dekliškega cerkvenega
zboru župnije Jarše, pevcem
Mengeškega zvona, godbenikom
Mengeške godbe ter praporščakom.

Žalujoci njegovi najdražji.

Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.

Zahvala

Mnogo prežgodaj, v 58. letu
starosti, nam je kruta usoda iz
naše sredine iztrgala dragega
moža, očeta, dedija, brata,
svaka in strica

TONETA SADARJA iz Mengša

Ob tej boleči izgubi se najtopleje
zahvaljujemo vsem, ki ste ga spošto-
vali in imeli radi ter ga v tako ve-
likem številu pospremili na njegovi
zadnji poti. Hvala vam za čudovito
cvetje in sveče ter za vse besede
tolažbe, ki ste nam jih nudili v teh
težkih trenutkih. Hvala kolektivom
Filc in Varnost Mengeš ter Napred-
ku Domžale za cvetje in pomoč.

Posebna zahvala dr. Marti Rižnar-
Bregar in dr. Tomažu Mušiču, ki
sta mu lajšala zadnje dni življenja.

Zahvala tudi gospodu župniku
Mateju Zevniku za lepo opravljen
pogrebni obred in mašo.

Hvala moškemu pevskemu zboru iz
Komende za zapete pesmi in gospo-
du Franciju Stoparju za zaigrano
Tišino.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

Ostal boš v naših srcih

Zahvala

Ob tragični smrti našega
dragega

FRANCA PREMKA ml.

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom in prijateljem za
ustno in pisna sožalja, za
darovane maše, cvetje in sveče ter
spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna zahvala Smučarskemu
društvu Mengeš, ki se je poklonil
spominu na žalni seji, gospodu
županu Janezu Peru za poslovilne
besede. Hvala tudi gospodu
župniku Mateju Zevniku za
opravljene maše.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci vsi njegovi.

*Nemo zrem v daljavo,
skozi solze in skelečo bolečino
vidim tvoj obraz in slišim tvoj glas;
zaprl ga bom v svoje srce in sanje.*

IN MEMORIAM

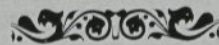
MATEJ CERAR

SAMO CERAR

BLAŽ TRPLAN

JANA SLOKAN

FRANC PREMK

LOJZE FORTUNA

*Smučarvsko skakalni klub
"Servis Debevc" Mengeš*

OBČINA MENGEŠ

Zahvala

*Vsem dobrim ljudem,
ki ste pospremili
najino sončece*

BLAŽA TRPLANA

*v prerani grob
in nama
kakorkoli stali ob
strani,
iskrena hvala.*

Mami Mojca in oči Jože

Trplan.

V počastitev
dneva žena

vabimo na

VEČER ŠANSONOV Z JERCO MRZEL

Prireditev bo v Mengšu

v Oranžeriji 6. marca 1998, ob 19.uri.

VSTOP PROST.

Ženski forum.

Društvo upokojencev Mengeš vabi vse svoje člane na redni letni
OBČNI ZBOR, ki bo v soboto 21. marca 1998, ob 14.uri,
v prostorih OSNOVNE ŠOLE MENGEŠ.

Na zboru bomo pokratkem kulturnem programu pregledali našo
aktivnost v letu 1997 in se dogovorili za delo naprej.
Poleg tega pa se bomo seznanili o poteku razprav o reformi
invalidskega pokojninskega zavarovanja.

Vse upokojence, ki še niste postali naši člani, pa vabimo, da se nam
pridružite. Vse informacije o aktivnosti društva dobite v društveni
pisarni – Trdinov trg 14, vsak četrtek v dopoldanskih urah.

KD ANTONA LOBODE
Loka pri Mengšu

pripravlja za gregorjevo tradicionalno
SPUŠČANJE LUČK PO PŠATI

Prireditev bo v sredo, 11. marca 1998 ob 19. uri
pri kamnitem mostu sredi vasi.

Za to, da bo večer ob lučkah še prijetnejši, bodo poskrbeli člani
ansambla Stopar s fantovskim petjem ter harmonikarja
Jože Urmaž in Rok Urbanija.

L E P O V A B L J E N I !

Dohodninska napoved za študente in dijake

KO ŽEPNINA NI DOVOLJ...

“Cesarju kar je cesarjevega”, že nekaj let velja tudi za dijake in študente. Do 31. marca letos morate študentje in dijaki, ki ste v letu 1997 zaslužili več kot 51 % povprečne bruto letne plače v RS, oddati dohodninsko napoved. Tisti, ki ste zaslužili več kot 62 % povprečne letne bruto plače v RS, boste morali po odmeri, “davkariji” dohodnino tudi plačati.

Kolikšni so ti zneski (51 %, 62 %) in koliko je vsak od vas točno zaslužil preko Študentskega servisa Domžale, vas bomo s pismom obvestili v februarju.

Da se boste lažje znašli v davčni zmešnjavi, uvajamo za **ŠTUDENTE IN DIJAKE** – člane ŠS Domžale, **brezplačno telefonsko št. 080 12 04**, namenjeno dohodninskemu svetovanju.

Seveda pa se lahko oglasite tudi na Študentskem servisu, kjer boste dobili potrebne informacije za izpolnitev dohodninskega obrazca. Vsi, ki imate dostop do Interneta, laho na naših domačih straneh ob drugih informacijah, dobite tudi informacije v zvezi z napovedjo dohodnine.

*Vse študente in dijake pristrčno pozdravljamo,
Študentski servis Domžale!*

Turistično društvo Mengeš vabi na redni letni OBČNI ZBOR, ki bo v četrtek, 5. marca, ob 19. uri v sejni sobi Gasilskega doma.

VABJENI!

OBVESTILO

CEPLJENJE PROTI KLOPNEMU MENIGITISU

S prihodom pomladi in poletja se pojavi nevarnost vboda klopov, ki povzročajo nevarni klopni menigitis. Ker je naše področje znano kot zelo kužno (saj klope lahko dobimo doma, ob potoku, na sprehodu ali v gozdu) smo organizirali cepljenje proti klopnemu menigitisu. S cepljenjem smo pričeli 1. februarja 1998.

Specialistična splošna ordinacija
Dr. Marta Rižnar - Bregar

SMUČARSKO DRUŠTVO MENGEŠ prireja 3. ODPRTO PRVENSTVO OBČINE MENGEŠ v veleslalomu na Koblj, 1. marca 1998 s pričetkom ob 11. uri.

Prijave in informacije:
TRGO AVTO Burnik, Prešernova cesta 3, Mengeš
(tel.: 737 785), najkasneje do 27.02.1998.
*Organiziran bo avtobusni prevoz,
odhod ob 8. uri izpred banke v Mengšu.*

NAŠE DRAGE MAME,

*takrat ko zvončki prikimajo na plan,
takrat ko trobentice zatrobijo v novi dan,
ko teloh v razkošni krinolini že sedi,
takrat materinski dan se slavi.*

*Ljube naše mamice, radi vas imamo
lep cvet, poljub v dar vam damo...*

SKD

OO SKD Mengeš

**ŽUPNIJSKA KARITAS
M E N G E Š**

Trdinov trg 9
Telefon: 061 738 977

Pisarna in skladišče
sta odprta vsak petkih
med 16. in 18. uro.

KLIC V STISKI IN SVETOVALNICA

**Vsak prvi in tretji
ponedeljek smo Vam
pripravljeni prislunhiti
po telefonu 738 977,
ali pa se oglasite osebno
(nudimo kontrolo krvnega
tlaka).**

Žiro račun:
50120-620-149 05 1301110-13498

Brezskrbno udobje je lahko samoumevno,
ko potujete iz ene slike...

Opel CORSA ima vse, kar potrebujete za kratko vožnjo in tudi za dolga potovanja. Opremljena je z vsem udobjem, ki vam pride na misel. Pravzaprav je bila zasnovana tako, da pozabite na mestno gnečo in zares uživate na dolgi, celo zelo dolgi poti od Arktike do...

Opel na Internetu:
www.opel.com

...na drugo s samo tremi
rezervoarji goriva.

OPLOV novi revolucionarni litrski motor ecotec je tako ekonomičen, da se boste lahko vozili po mestu tedne in tedne, preden boste morali natočiti gorivo (poprečna poraba pri mestni vožnji: 6.3 l / 100 km), ali pa boste na poti s prejšnje strani do Marakeša porabili le tri rezervoarje goriva (poprečna poraba pri 90 km/uro: 4.2 l / 100 km).

CORSA že za 14.990 DEM.

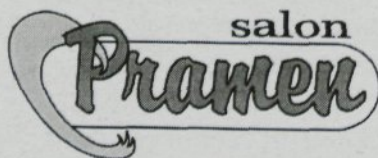
OPEL CORSA - VEČ KOT SAMO PRIKUPNA PODOBA. **OPEL**

OPEL V DOMŽALAH - **avtotehna VIS** in KOSEC d.o.o

Salon: Ljubljanska 110, Domžale, tel. 061/716-092, servis: Kamniška 19, Domžale, tel. 061/715-333

UGODNI KREDITI T+5% do 4. let

Stara pot 1 • MENGEŠ
Telefon: 738 755

K LEPEMU VIDEZU, DOBREMU POČUTJU
IN VSAKODNEVNI UREJENOSTI VAM POMAGA
UREJENA PRIČESKA.

Zato vam nudimo vse frizerske usluge za ženske, moške
in otroke. Uporabljamo kvalitetne preparate iz uvoza.

VLJUDNO VABLJENI!

POSLOVNE PROSTORE
480m² v Mengešu - v stavbi pošte,
Trdinov trg 9, takoj oddamo
v najem.

Cena:
15 DEM/m² in stroški obratovanja.

POŠTA SLOVENIJE d.o.o.
PE Ljubljana, telefon: 061 174 16 40

KMETIJSKA ZADRUGA MEDVODE

TRGOVINA VODICE

Kamniška 8 • telefon: 824 011 in 823 095

VAM NUDI:

- vse vrste semen (vrtna, travna, cvetna),
- semenski krompir,
- folijo za zastiranje posevkov,
- mineralna gnojila (NPK, KAN, UREA),
- lončke za korita za presajanje lončnic,
- zemljo vseh vrst,
- vrtno orodje,
- sredstva za varstvo rastlin,
- krmila in mineralno-vitaminske dodatke za govedo, kokoši, piščance, kunce, prašiče,
- hrano in opremo za male živali,
- zaščitna delovna sredstva.

V MESECU FEBRUARJU POSEBNA PONUDBA ZEMLJE
PO AKCIJSKIH CENAH - 20 litrov ZA SAMO 300 SIT,
LONČKI - OBEŠANKE PO 200 SIT, STRACAT HRANA ZA
MUCE - 400g SAMO 109 SIT.

**TRGOVINA JE ODPRTA VSAK DAN
DO 17. URE, OB SOBOTAH DO 12. URE.
OBIŠČITE NAS IN SE PREPRIČAJTE
O UGODNI IN KVALITETNI PONUDBI.**

AVTOPREVOZNIŠTVO IN VRTNARSTVO

HUBAT PETER s.p.

Dobeno 75, 1234 Mengeš

Telefon: 061 737 473 • mobi: 0609 617 355

Nudimo vam brezplačno dostavo kurilneg aolja
nad 1000 litrov. Pri gotovinskem plačilu nad
1000 litrov je cena za liter 42,20 SIT, nad 2000
litrov pa je cena za liter 41,70 SIT.

Lahko pa plačate v treh ali petih obrokih
po 43,00 oz. 44,00 SIT za liter.

**SE PRIPOROČA
AVTOPREVOZNIŠTVO HUBAT!**

OPTIK

Martina Škofic

Ljubljanska 87, Domžale

Telefon: 061 714 006

P.E. MENGEŠ

SLOVENSKA 24

Telefon: 061 738 980

EDINI PRAVI SERVIS

ŠTUDENSKI SERVIS DOMŽALE

Posredovanje dela dijakom in študentom z rednim ali izrednim statusom

Ljubljanska 70,
nasproti blagovnice Vele,
tel.: 711-790

DIJAKI
IN
ŠTUDENTJE

P O M E M B N O

Na željo ti zasluženi **DENAR** za vsa boljša podjetja
nakažemo **TAKOJ** po prejemu potrjene napotnice
V CELOTNEM ZNESKU.

PERMANENTNO NAPOTNICO ti pošljemo
avtomatično vsak mesec domov ali v podjetje

Odprto tudi
OB SOBOTAH od 9h do 12h

KAJ VSE
LAHKO OPRAVIM

na **INTERNETU:**

<http://www.studentski-s-domzale.si>

(včlanitev, prosta dela,
napotnice...)

**BREZPLAČNO
DOHODNINSKO
SVETOVANJE
PO TEL.: 080 12 04**

KO ŽEPNINA NI DOVOLJ...

Iščemo
s.p. ali pravne osebe
za organiziranje in vodenje
marketinga na območju
Mengša in okolice.
Dobro prodajani artikli.

Telefon: 062 656 031

ASFALTIRANJE

Asfaltiranje in tiskovanje dvorišč,
parkirišč in dovoznih poti.
Strojni izkopi, kiper prevozi
in gradbena mehanizacija.

STAMPEDO d.o.o.

Pahorjeva 10, 1231 Ljubljana - Črnuče
Telefon in fax: 061 374 307,
061 559 641, GSM 041 614 301

CENIK OGLASNEGA PROSTORA v glasilu MENGŠAN

● KOMERCIALNI OGLASI

Cena glede na velikost oglasa:

– cela 1/1 stran (260 x 185 mm)	36.000,00 SIT
– pol 1/2 strani (130 x 185 mm)	18.000,00 SIT
– tretjina 1/3 strani (260 x 70 mm)	12.000,00 SIT
– četrtnina 1/4 strani (90 x 130 mm)	9.000,00 SIT
– šestina 1/6 strani (90 x 65 mm)	6.000,00 SIT
– osmina 1/8 strani (60 x 65 mm)	4.500,00 SIT
– šestnajstina 1/16 strani (65 x 45 mm)	2.000,00 SIT

Doplačila na ceno komercialnega oglasa:

– objava na 2. strani (notranji strani naslovnice) in zadnji strani naslovnice se poveča za 10%

Popusti na ceno komercialnega oglasa:

- za zakup oglasnega prostora za 1 leto (na podlagi sklenjene pogodbe z izdajateljem glasila) zaračunamo 9 oglasov, 2 oglasa sta tako brezplačna,
- za zakup oglasnega prostora za 6 mesecev (na podlagi sklenjene pogodbe z izdajateljem glasila) zaračunamo 5 oglasov, 1 oglas je tako brezplačen,
- v času volitev imajo politične stranke 1 stran oglasnega prostora brezplačno.

● OBVESTILA, POVABILA, ČESTITKE

Obvestila, povabila in čestitke, ki vsebujejo do 30 besed stanejo 1.000,00 SIT, vsaka nadaljnja beseda pa še po dodatnih 10 SIT na besedo. Zavodi in društva, ki imajo domicil v Mengšu, imajo v smislu popusta pravico oglaševanja prireditelj, občinski zborov in humanitarnih akcij brezplačno - do velikosti oglasnega prostora 1/6 oziroma do 30 besed.

● OSMATNICE IN ZAHVALE

Cena za velikost:

– 1/3 strani po vertikali formata (245 x 70 mm)	6.000,00 Sit
– polovica od zgoraj navedene velikosti (120 x 70 mm)	3.000,00 Sit

Cene oglaševanja bomo letno uskladili z indeksom rasti cen na drobno.

V ceni oglasov ni vračunan 5% prometni davek.

● NAČIN ODDAJANJA OGLASOV

Vsebinsko oglasa, s točnim naslovom, odda uporabnik oglasnega prostora v času uradnih ur v sprejemni pisarni Občine Mengeš, najkasneje **do 10. v mesecu**.

● POJASNILO!

Da bo Mengšan redno izhajal ob koncu vsakega meseca, je uredniški odbor skupaj z občinsko upravo potrdil že prej določen **zadnji rok za oddajo člankov do 12. v mesecu**. Vsi članki, ki bodo prispeli po tem roku, bodo praviloma objavljeni v naslednji številki.

Občinski svet pa je na zadnji seji sprejel Cenik oglasnega prostora, ki velja od maja dalje. Vsi zainteresirani morajo svoje ponudbe za oglasni prostor oddati v **sprejemni pisarni Občine Mengeš v času uradnih ur do 10. v mesecu**.

Trgovina ZARJA

Slovenska cesta 30, M... tel.: 061/737-044
Delovni čas: od 8. ... ure, sobota od 7.30 do 13. uri

Največja izbira

modernih pomladanskih

puloverjev in majic

za mlade v Mengšu

*Pestra izbira spodnjega perila
domaćih in tujih proizvajalcev
v Mengšu*

** po ugodnih cenah*

** za vso družino*

** priznane blagovne znamke:*

Lisca, Skiny,

Wonderbra, Playtex,

Cacharel, Selina, Komet...

Moderne vrhnje

pomladanske bombažne majice

**Vse v modnih
pomladnih tonih**

Napredkova februarska akcija

v trgovini Zarja HI-FI CENTRU
od 16. do 28. februarja

➤ **59.900,00 SIT**

TV GRUNDING 55-731, Teletekst, ekran 55 cm

GLASBENI STOLP **SONY** MHC-RX 30

➤ **57.990,00 SIT**

VIDEORECORDER VCR PHILIPS VR 475

4 glave

RADIODKASETOFON PHILIPS AW 7150

dvojni kasetofon, stereo

AUDIOKASETA BASF FEI 60

3 kosi, 60 min

VIDEOKASETA BASF VHS EQ 180

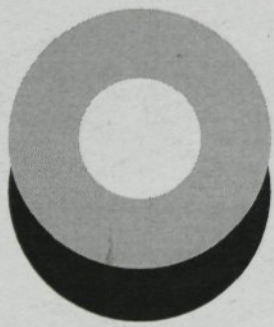
2 kosa, 180 min

46.900 SIT

11.499 SIT

390 SIT

990 SIT

Kočna

Vse ljubiteljske sadjarje vabimo v našo

SADNO DREVESNICO

na Ekslerjevo 6 v Kamnik, tel. 813 352

Ugodni nakupi
kakovostnih sadik sadnega drevja:

- **JABLANA, HRUŠKA, SLIVA**
- **ČEŠNJA, VIŠNJA**
- **BRESKEV, MARELICA**
- **visokostebelni RIBEZ, JAGODIČEVJE**
- **AMERIŠKA BOROVNICA**
- **AKTINIDIJA, KAKI**
- **OREH, LESKA**

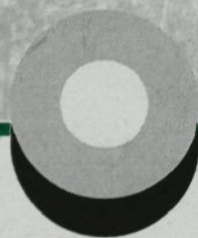

Dodatna ponudba:

ZAŠČITNE MREŽE IN OPORE, GNOJILA...

Pomagali vam bomo tudi
s strokovnimi nasveti!

**PRIČAKUJEMO VAS VSAK DAN OD 8. - 17. URE,
OB SOBOTAH DO 12. URE.**

Sledite markaciji - obiščite Kočna